

RAMÓN Y CAJAL

Racó Infantil

FALLES 2022

Torrent

RACÓ
INFANTIL
RAMÓN Y CAJAL
2022

Benvolguts amiguets i amiguetes, enguany seré més original i no començaré evocant que un any ha passat molt de pressa i ens tornem a trobar davant d'este repte meravellós que és acostar la cultura del llibret als més menuts, senzillament perquè no fa un any. Fa menys de sis mesos estàvem parlant de la falleta d'homenatge a Mèxic, i com si d'una "carrera" es tractara (crec que mai hem triat un millor lema per a un monument) tornem a estar en vespra d'una nova setmana fallera.

Però en una situació com l'actual, i analitzant el que hem viscut, sols ens queda donar gràcies per esta meravellosa carrera i pujar-nos al millor cotxe o moto possible i començar a gaudir, perquè com diu Kate Winslet en Titànic "La vida és un regal i no pense malgastar-la".

Esta referència cinematogràfica no és casual, enguany el nostre volgut artista Jose Luis Platero ens va a delectar amb un monument infantil dedicat al cinema, i amb ell podrem recordar eixes pel·lícules que ens han marcat la vida, que de segur les heu vist una volta darrere altra. I una gran casualitat ens acompanya mentre estem donant l'últim retoc al llibret, i és que la setmana gran del cine espanyol s'està celebrant a València i tindrà el seu colofó amb l'entrega dels Goya al Palau de les Arts el proper dissabte 12 de febrer.

Ara bé, com el Goya es troba molt ocupat hem recorregut al seu cosí famós, Oscar, el de Hollywood, per a que siga el nostre mestre de cerimònies i ens acompanye unint la màgia del cine i de les falles a través d'un Scape Room, on tindreu que anar superant diverses proves per aconseguir gaudir d'una inoblidable pel·lícula.

Una pel·lícula amb uns actors i actrius molt especials, tots vosaltres, fallerets i falleretes de la falla de l'Ermita, encapçalats enguany per un formidable actor principal com és Pablo, i una actriu increïble com és Maria. Segur que coincideu amb mi que amb estos actors i actrius l'èxit està més que assegurat. Sols ens queda posar-se còmode, agafar el paquet de borles, deixar volar la vostra imaginació traslladant-se a l'escenari en el que sempre heu somiat estar, perquè com ens diu Will Smith en "En busca de la felicidad":

Si tens un somni, cal protegir-lo. I sabeu que, eixe també és el nostre objectiu, perquè des de sempre la nostra comissió ha apostat per donar rellevància a la cultura com a part de la nostra festa. Pensem que és un element essencial i que cal protegir-lo. I quina millor manera de protegir-lo que fer-lo etern, sent vosaltres els guardians d'eixa eternitat, perquè teniu que protegir i fer perpetu el nostre patrimoni gaudint de la cultura i jugant amb ella.

No ho vaig a fer més llarg, sols desitge que feu vostre el llibret, que el fullegeu les vegades que vulgueu, per buscar una foto on aparegueu, per fer un dels passatemps, per vore la foto de Maria o consultar el programa de festes. Com sempre diem, llegiu-lo, pinteu-lo, escolteu-lo, que també porta música, senzillament, feu-lo vostre i estimeu-lo.

“Sempre ens quedarà la plantà” és el títol del conte, no és París com deia Humphrey Bogart en Casablanca, però per a nosaltres té igual o més màgia, i és l'inici de tots els nostres somnis, el que ens fa viure una setmana inoblidable, com esteu segur que ho serà per a Maria i Pablo.

Gandalf a la pel·lícula “El Señor de los Anillos” ens deia “Només tu pots decidir què fer amb el temps que se t'ha donat”. Esperem que una part del teu meravellós temps el pugueu dedicar a fer vostre este racó infantil.

Esperem que vos agrade!!!

A les 18:00 hores de la vesprada del dimarts 28 de desembre el casal estava totalment preparat per a celebrar la gran festa del cine. La delegació infantil havia preparat un "Cinema Scape Room", per presentar el projecte de la falleta infantil de Jose Luis Platero, i a més podíem commemorar la projecció de la primera pel·lícula al món el 28 de desembre de 1895.

ELS GERMANS LUMIERE, INVENTORS DEL CINEMA

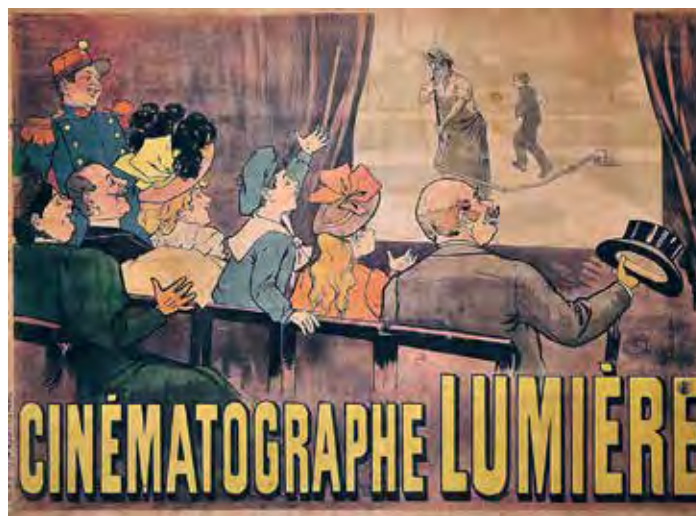
Auguste Marie i Louis Jean Lumière van nèixer a Besançon el 1862 i 1864 respectivament, però van créixer a Lió, on van treballar al taller fotogràfic del seu pare, el qual, va inculcar en els seus fills el gust per la fotografia. Els germans, científics autodidactes, prompte van començar a dominar diferents tècniques fotogràfiques. En 1881 van elaborar diverses fórmules i Louis va desenvolupar una placa seca que va comercialitzar amb gran èxit amb el no d'"etiqueta blava". Encara que van rebre nombroses ofertes per a comprar els seus procediments, els germans les van rebutjar, i amb l'ajuda financera de diversos amics de la família es van llançar a l'aventura creant una empresa amb una desena de treballadors.

Durant una nit d'insomni, Louis va acabar descobrint la solució per a fer passar el fotograma a través de l'objectiu. El 13 de febrer de 1895, els germans van patentar el seu nou invent amb el nom de cinematògraf, un aparell que era alhora càmera i projector. Louis i Auguste acabarien prenent en el futur direccions diferents, però el camí cap al setè art ja estava obert i era imparabile.

A partir d'eixe fet seguiren amb la realització de nombroses proves i projeccions privades, fins que el 22 de març de 1885 van dur a terme la seua primera projecció pública "Eixida dels obrers de la fàbrica", només tres dies després que es rodara. Esta estrena va tindre lloc en una sessió de la Societat del Desenvolupament de la Indústria Nacional a París.

Des d'eixe dia fins avui, el cine ha desenvolupat una carrera meteòrica, escrivint moltes pàgines emotives en la vida de les persones, i això que els Germans Lumiere asseguraren que el cinema era una invenció sense cap de futur.

Les previsions per part de la delegació infantil eren molt incertes, ningú podia oblidar que estàvem en plena sexta onada del llandós coronavirus i no sabien la resposta que podien tindre dels més menuts. La seguretat al casal estava garantida, tot preparat per a jugar i disfrutar sense cap de perill, i sobretot una festa preparada amb molta il·lusió perquè des de la comissió es volia recuperar l'alegria i felicitat que els més menuts aportaven amb la seua presència, i que en els últims mesos ens l'estaven furtant.

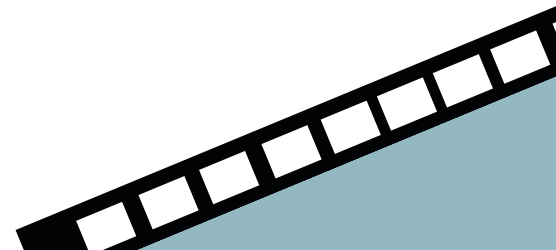

De sobte, començaren a escoltar veus pel carrer Sant Pere que els resultaven familiars i que mostraven les ganes de diversió que brollava de dins de tots els xiquets i xiquetes.

- No corregueu tant, que és un Scape Room no una carrera.
- Una carrera? Jajaja..., que el lema de la falla infantil és “De pel·lícula”, “A la carrera” és el de la major... Podeu baixar el ritme.
- No m’agrada arribar tard als llocs. Vos imagineu arribar al cinema tard o millor vos agrada que la gent arribe tard i passe per damunt de vosaltres amb la pel·lícula encetada? Puix açò és igual.
- Què exagerats que sou. Sabeu que els actes fallers mai són puntuals, sempre cal esperar. Podeu deixar ja de córrer?
- Tots porteu el passaport Covid? Sense ell no podem entrar al Casal.
- Que arribem de sobra..., us pareix bé que deixem de córrer? Que anem a arribar cansats i no podem superar les proves de l’Scape Room.

De sobte, tots els menuts frenaren en sec mirant a Pablo i demanant-li explicacions al voltant del seu comentari.

- Què has dit? “Scape Room”? I tu com saps que ens han preparat un Scape Room? No era un berenar i vore una pel·lícula? - va preguntar-li Carla.
- Si en la circular que van enviar ens convidaven a una activitat per a presentar el lema de la falla infantil, al temps que celebraríem l’efemèride de la projecció de la primera pel·lícula al món - va afegir Elena llegint al mòbil la circular de la falla.
- Algun privilegi ha de tindre ser el president infantil. No van a ser tot responsabilitats, a que sí Pablo? - va replicar Ezequiel, al temps que agafant dels muscles a Pablo li preguntava: I a més de saber què anem a fer no t’hauran contat com són les proves, si m’ho dius jo no dic res a ningú.
- Ja comences amb les teues tècniques per guanyar. Quantes vegades t’he dit que el més important és participar i no guanyar - va contestar Belén a la pregunta d’Ezequiel.
- Si no m’han contat res, sols vaig escoltar a Pili parlar amb la meua germana Maria - va dir Pablo, fent que totes les mirades es dirigiren cap a ella.

- Algun privilegi ha de tindre ser la Fallera Major Infantil. No van a ser tot responsabilitats, a que sí María? - va replicar Ezequiel, al temps que agafant-la dels pèls li preguntava: I a més de saber què anem a fer, no t'haurà comentat com són les proves? Si m'ho dius jo no dic res a ningú.
- No m'ho puc creure, no tens remei xaval, però vols de deixar de buscar avantatges per guanyar sempre - va ser ara Adriana la que li va replicar a Ezequiel.
- Va, que ara sí estem arribant tard, deixeu-vos de bobades que ens coneixem massa anys i crec que no tenim solució - va dir Carla mentre començaven a córrer cap al casal.

Després de la darrera carrera i amb tots amb el seu passaport Covid a la mà, van rebre la primera sorpresa, perquè a la porta ni estava Ana, ni Pili, ni Sheila, estava Óscar, i no qualsevol dels Óscars famosos que tenim a la comissió, sinó Oscar, Oscar..., el veritable Oscar. Tot daurat de dalt a baix, amb un port impressionant i que en vore la cara d'incredulitat de tots els xiquets i xiquetes comença a presentar-se:

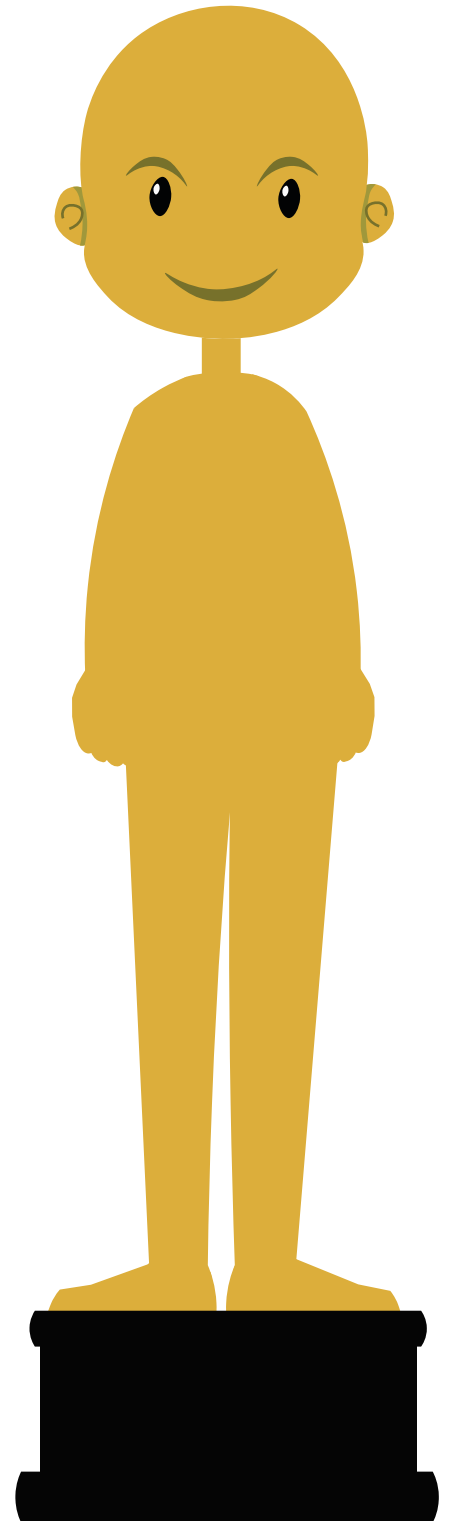
ELS "OSCAR", UNS GUARDONS PER A LA HISTÒRIA.

L'estatueta dels Premis Oscar és actualment reconeguda a nivell mundial. El seu nom oficial és el Premi de l'Acadèmia al Mèrit (*Academy *Award *of *Merit) i la seua figura és inconfundible on vulga que es presente.

Esta estatueta, que ara té un valor simbòlic incalculable, va tindre els seus orígens l'any 1927, quan es va establir l'Acadèmia de Ciències i Arts Cinematogràfiques als Estats Units, amb l'objectiu de reconèixer de manera periòdica els treballs realitzats i fomentar així la qualitat en totes les vessants de la producció cinematogràfica.

A l'any 1928, Cedric Gibbons, director d'art de la Metre Goldwyn Mayer va encarregar a l'escultor George Stanley de Los Angeles donar-li forma tridimensional a algunes de les seues idees preliminars. De diverses versions que va realitzar Stanley, van triar una especialment: la figura d'un cavaller abraçat a una espasa sobre un rotllo de pel·lícula amb cinc radis. En este cas, cada radi simbolitza una de les cinc branques originals de l'Acadèmia: actors, guionistes, directors, productors i tècnics. L'estatueta mesura poc més de 34 centímetres d'altura i pesa 3,85 quilograms i des de la seua concepció original el disseny mai ha canviat, excepte en 1945 quan es va modificar la grandària de la base que és la que persisteix fins als nostres dies.

Des d'eixe moment, l'estatueta dels Premis Oscar va prendre forma i va ser en el banquet inicial realitzat el 16 de maig de 1929, al Saló Blossom de l'Hotel Roosevelt a Hollywood, quan va començar la seua història en ser lliurada com un emblema del món del cinema.

En els seus inicis no la coneixien com a Oscar. Este terme es va encunyar quan la bibliotecària i posterior directora executiva de l'Acadèmia, Margaret Herrick, va veure l'estatueta i el primer que va dir és que s'assemblava al seu oncle del mateix nom. I no va ser fins a la sisena presentació dels Premis de l'Acadèmia en 1934, quan el columnista de Hollywood Sidney Skolsky va emprar este sobrenom en la seua columna, referint-se al premi atorgat a la primera guanyadora com a millor actriu, Katharine Hepburn, amb la qual cosa es va popularitzar i finalment en 1939, l'Acadèmia el va adoptar de manera oficial per a referir-se a estos guardons.

I ací estic amb tots vosaltres, disposat a passar una vesprada “de pel·lícula”.

- Encantat Senyor, Oscar, un plaer conèixer-lo i poder compartir esta vesprada amb vosté. Amb el permís de tots les meus companys i companyes, els aniré presentant un a un, al temps que li ajudaré a revisar el passaport a cadascun d'ells - li va contestar Maria al temps que continuava dient. Si li pareix, començaré per presentar-me jo, perquè no em sembla que estiguem parlant sense conèixer-nos, després al meu germà que per ser el president infantil l'acaben de cridar a fi de seguir amb el protocol, que això crec que vosté sap més que ningú, i després a tots els meus amiguets i amiguetes que formen part de la nostra comissió.

- Avant, senyoreta Maria, però ja que anem a compartir tota la vesprada i m'ha caigut tan simpàtica, li pareix que ens botem els protocols i ens parlem de tu - li va contestar Oscar.

- Encantat amic Oscar. Sóc Maria.....

Fallerets i falleretes

És un orgull per a mi poder dirigir-me a tots vosaltres i compartir un sentiment que des de fa ja temps esperava viure.

Enguany viuré un món de sensacions que crec que mai tornaré a sentir..., em sent radiant!!! Comença una època molt important per a mi..., s'inicia el meu regnat. Des de ben menuda he somniant en este dia que pensava que no aplegaria mai..., estrene un any que mai podré oblidar.

Diuen que la vida és somni... I el meu somni va a començar...

Això diuen que una nit de juny la vida d'una xiqueta va canviar. Una nit calorosa d'estiu, les estrelles brillaven al firmament..., res em feia imaginar el que instants després m'anava a succeir. Per fi, s'anava a fer realitat el que tant de temps he estat esperant amb moltíssima emoció.

El nostre president, Jorman, em va telefonar per a donar-me la noticia. Jo seria la representant infantil per a les falles de l'exercici 2022.

Em vaig quedar com es diu ara, en xoc!!! Una immensa alegria es va manifestar en mi. No podia parar de plorar. Sense dubte era l'emoció d'haver rebut el major regal que se li pot fer a una xiqueta valenciana, que viu la festa des del més profund del seu xicotet cor.

Hem d'estar amb els ulls ben oberts, açò passa molt ràpid!

Passen els dies..., i a la fi, arriben les Falles, dates de festa, d'alegria, color i bon rotllet. Traques retronant per tot arreu; veus i rialles omplin els carrers, sons fallers trenquen la calma al compàs del pasdoble "El Faller", xiquets i xiquetes desfilant amb les seues millors gales, darrere del seu estandard...

Seran unes festes inoblidables per a tots i per a mi especialment ja que estaran plenes d'il·lusió, alegria i nervis.

El meu somni s'ha fet realitat i us convida a tots a somiar i gaudir al màxim de cadascun dels actes que es realitzen: presentació, crida, cavalcada, berenars, jocs florals, plantà, trasllat de la Verge, paelles, l'ofrena i com no el dia del nostre patró San Josep.

Bones festes!!

**MARIA
CORONADO i
FURIÓ**

**PABLO
CORONADO i
FURIÓ**

Xiquets i xiquetes,

Enguany tinc el plaer de representar a la comissió infantil. És una cosa que mai imaginaria que m'ocorreguera.

Tot es remunta al mes de setembre del 2021, durant la celebració de les falles. Un faller molt amic del meu iaio Fernando li va proposar a la meua mare la possibilitat que jo fora el president de les falles de l'any següent.

A ma mare, li feia un poquet de por presentar-me, perquè l'única cosa que m'importava era tirar tronadors, però..., què va!! Això era el que ella creia!!!

Després de pensar-s'ho molt, per fi, ma mare en una junta va proposar la meua candidatura. I així em vaig convertir en el president infantil per a l'exercici 2022.

He de reconèixer que açò de ser president m'està agradant, i més encara tenint una fallera major tan bonica com la meua germana María al meu costat. Jo la cuide tot el que puc: li obric la porta del cotxe, li arregle la falda i els llaços..., tot allò que faça falta.

Jo gaudisc amb cadascun dels actes als quals he d'assistir.

Estic desitjant que arriben les falles per a gaudir al costat de tots vosaltres de la música, la pólvora, les cercaviles..., i com no de xocolata i bunyols calentets.

Esperem, que els xiquets i xiquetes de la comissió infantil estiguen orgullosos de mi, perquè jo ho vaig a fer el millor que sàpiga.

Visquen les falles!!!

XIQUETES

Raquel Aguilar i Almenar
 Ángela Alemany i Sánchez
 Lola Alemany i Sánchez
 Lucía Alievi i Mil

Alejandra Andreu i Carratalá
 María Andreu i Carratalá
 Alejandra Campillo i Ortí
 Carla Carratalá i Esteva
 Vega Carratalá i Martínez
 Ana Carratalá i Ortí
 Maria Carratalá i Ortí
 Roser Cebrián i García
 María Company i Soto

Maria Coronado i Furió
 Valeria del Molino i de la Flor
 Daniela Duque i Campillo
 Mar Fernández i García
 Elena Fuentes i Tortosa
 Elena García i Andreu
 Alba García i Moratalla
 Carolina Gomar i Vilanova
 Lorena Herrador i Ruiz
 María Huerta i Barchín
 Sofía Huerta i Barchín
 Claudia Llopis i Ariza
 Ángela Luján i Ros
 Giuglia Magliano i Porcar
 Anna Manzano i Benavent
 Marta Mariner i Herrador
 Marta Martín i Andreu

Belén Molina i Puig
 Verónica Mora i Ros
 Vera Muñoz i Benavent
 Carla Navarro i Llopis
 Celia Orti i Márquez
 Claudia Ortí i Márquez
 Aria Palao i Blanco
 Carmen Palop i Serrano
 Inés Palop i Serrano
 Andrea Pascual i Borrás
 Chloe Puig i García
 Carla Quintieri i Hernández
 Blanca Rabadán i Oria de Rueda
 Adriana Requejo i Izquierdo
 Carla Requejo i Izquierdo
 Amparo Requena i Cases
 Anna Requena i García
 Emma Requena i García
 Cayetana Ruiz i Requena
 Ana María Sabater i Furió
 María Amparo Sabater i Furió
 Lluna Silla i Izquierdo
 Carolina Simó i Pérez
 Lucía Travieso i Calvo
 Ainara Urrea i Peris
 Victoria Vilanova i Calvo
 Mireia Vilanova i Tortosa
 Martina Viñes i Gascón
 Ruth Viñes i Gascón

XIQUETS

Pablo Andreu i Carratalá
 Marc Camacho i Andreu
 Leo Campillo i Ortí
 Bruno Carratalá i Martínez
 Álvaro Carratalá i Ortí
 Pablo Carratalá i Villarroya
 Daniel Cebrián i García
 José Company i Soto
 Mario Contreras i Piles
 Pablo Coronado i Furió
 David del Molino i de la Flor
 Enrique Espeleta i Bermell
 Marcos Esteve i Prieto
 Adrià Gomar i Vilanova
 José Ibáñez i Moragón
 Vicent Ibáñez i Moragón
 Romeu Kafernawi Brull
 Adrià Llopis i Ariza
 Eloy Llopis i Ariza
 Carles Luján i Ros
 Ezequiel Martín i Andreu

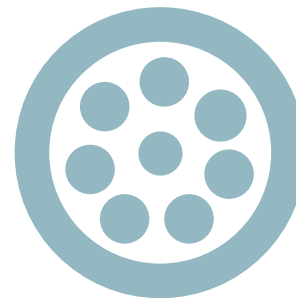
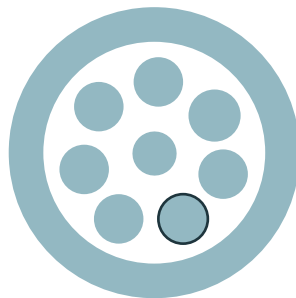
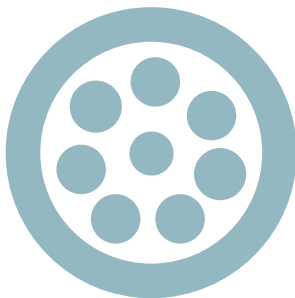
Leo Martínez i Carrascosa
 Marc Martínez i Carrascosa
 Adrián Martínez i Mora
 Rodrigo Martínez i Perales
 Álvaro Medina i Punzano
 Sergio Medina i Punzano
 Guillem Moreno i Marín
 Álvaro Muñoz i García
 Borja Muñoz i García
 Hugo Navarro i Llopis
 Julio Manuel Palop i Serrano
 Nacho Pérez i Company
 Pepe Pérez i Company
 Ian Pérez i Romero
 Martín Peris i Faya
 Daniel Puerta i Mora
 Daniel Requena i Cases
 Javier Requena i Lerma
 Mateo Ruiz i Requena
 Pablo Sevilla i Sánchez
 Sergio Sevilla i Sánchez
 Antonio Vilanova i Tortosa

Un a un cada menut anava entrant de forma individual al casal on personatges del món del cinema els anaven rebent i acompanyant al seu lloc reservat, com si es tractara d'una veritable Gala dels Oscars. Llegit el nom de l'últim xiquet i assegut al seu lloc, de sobte, un jocs de llums i música van inundar el casal mentre tots els personatges presents desplegaven la catifa roja de les grans ocasions amb la que Maria i Pablo hi feien l'entrada al casal precedits per Oscar, que acompanyant-los al seu lloc va començar a exercir de mestre de cerimònies.

“Benvinguts i benvingudes, a la gran festa del cinema, hui anem a divertir-nos i jugar amb la màgia de les pel·lícules que han marcat la vida de tots nosaltres. I viatjarem al centre de l'univers del cine, coneixerem molts dels seues secrets i de les seues curiositats, i sobretot, farem el possible per estimar esta meravella que pren vida com a setè art, perquè el que s'estima mai s'oblida, i és més, es lluita per fer-lo etern”.

Amb un senzill gest Oscar va parar l'allau d'aplaudiments de tots els menuts que estaven entusiasmats amb el que començaven a viure, entusiasmats i molt expectants per saber el criteri de la seua ubicació al casal. Tots repartits de forma equitativa amb més de 2 metres de distància, separats dels seus grups d'amics de referència i barrejats per tot tipus d'edats. El cas és que estaven encisats i bocabadats escoltant a Oscar.

“No vos vaig a entretindre més amb les meues paraules; els discursos cal que siguen breus i el que vos agrada és passar a l'acció. I això és el que anem a fer, mai millor dit “Càmera i acció!!!”. Anem a estimar al cine mitjançant la diversió, hem dissenyat un circuit de nou proves per les que haureu de passar tots els grups. I molt important, ací, no hi ha ni guanyadors ni perdedors. Tots guanyen, i el que més guanya és la diversió i el cinema. Així que vull vore el vostre millor somriure per mamprendre a jugar tots junts. A vore, a vore eixos somriures, recordeu que el somriure i l'alegria ha de convertir-se en el motor de la nostra vida.

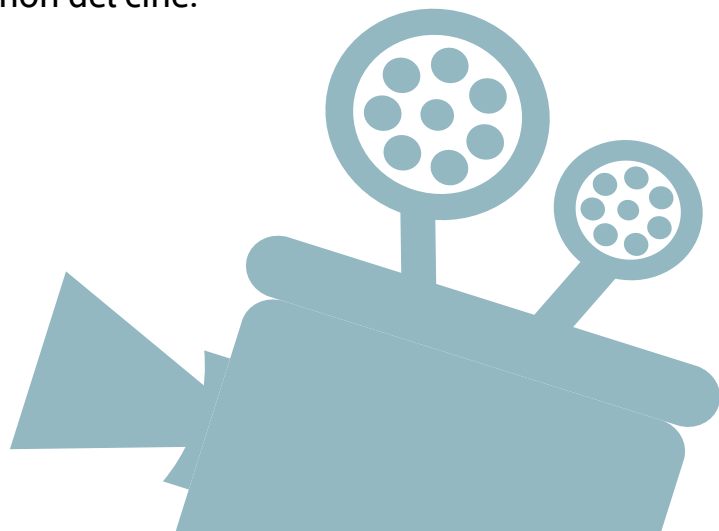
Vos haurà sorprendre la vostra ubicació al casal. Ho sabem. I també dels companys i companyes que teniu al costat. Ho sabem. Però als vostres amics i amigues les teniu molt vistes, i hem pensat que seria una bona idea compartir equip amb la resta de components de la comissió infantil. Així que mireu al vostre costat i formareu equip amb les persones que tinguen el mateix color de la polsera que vos hem posat a l'entrada”.

Com sempre ocorre, quan es creen grups o equips es va crear un poc de rebombori i d'expectació per saber amb qui s'anava a compartir esta aventura. Als pocs minuts ja estaven els equips preparats i amb una complicitat que semblava que es coneixien de tota la vida. Clar, molts jugaven amb avantatge, perquè Maria i Pablo li havien explicat a Oscar, que la falla Ramón y Cajal és una gran família, en el veritable sentit de la paraula, i hi ha molts vincles afectius entre els seus components que es mostrava amb la ràpida integració dins de cada equip.

“Una vegada ja esteu els grups formats, sols queda començar a jugar. Com vos deia abans el joc consta de nou proves. Podeu començar per qualsevol d'ella, que estarà presentada per un personatge famós de pel·lícules infantils i vos explicarà el que cal fer per aconseguir la clau del cofre on tindreu la vostra recompensa. En eixe cofre trobareu un sobre, i dins, una paraula. Amb les nou paraules aconseguides i ordenant-les de forma correcta, obtindrem una frase sobre les pel·lícules d'un dels directors més famosos de Hollywood.

Ara sols queda, que en cadascun dels grups es pugueu organitzar, decidiu quin va ser el vostre itinerari i a començar a gaudir de la màgia del món del cine.

Càmera i acció!!!!”

PROVA 1.- L'experiència de caminar per una catifa roja.

Sóc Aladdin, possiblement no necessite massa presentació, perquè molts de vosaltres me coneixeu i sóc un dels molts exemples on obres famoses de la literatura s'han convertit en pel·lícules d'èxit al cine.

En el meu cas, i també en molts altres, van ser els estudis Walt Disney Pictures, qui van estrenar el 25 de novembre de 1992 esta pel·lícula basada en el popular conte àrab "Aladino y la lámpara maravillosa", inclòs en la recopilació "Les mil i una nits", encara que també incorpora elements i personatges de la pel·lícula "El ladrón de Bagdad" estrenada el 1940.

Va ser una pel·lícula de gran èxit, i per explotar esta gran acollida, el 1994 van estrenar "El regreso de Jafar" i el 1996 "Aladdin y el rey de los ladrones", on per suposat jo seguia sent el gran protagonista. I X l'any 2019 va fer un remake de la meua versió original amb personatges interpretats per humans i no d'animació, en la que va participar el gran Will Smith com el geni de la llum.

No vos avorriré més parlant de mi, acabaré dient que gràcies al compositor i pianista Alan Menken aconseguírem guanyar l'Oscar a la Millor Cançó i a la Millor Banda Sonora a la Gala de 1992.

Però, sabeu que? Hui m'han portat al vostre casal, no per ser actor, si no perquè sóc un expert en catifes. Sí, en catifes de tot tipus, tant en catifes voladores, com en qualsevol catifa que teniu a la vostra llar. I si parlem de cine, de quina catifa estem parlant? En efecte de la catifa roja que xafen els actors i actrius en qualsevol gala, com la que han xafat Maria i Pablo en entrar al casal, i que serà qui vos plantege la primera prova.

LA CATIFA ROJA

La primera referència històrica sobre una catifa roja apareix a l'obra Agamèmnon del dramaturg grec Èsquilo, escrita l'any 458 A. C. Quan arriba vencedor de Troia la seua esposa li ofereix caminar per una catifa roja. No obstant això ell es nega, perquè estos luxes estaven reservats per als Déus.

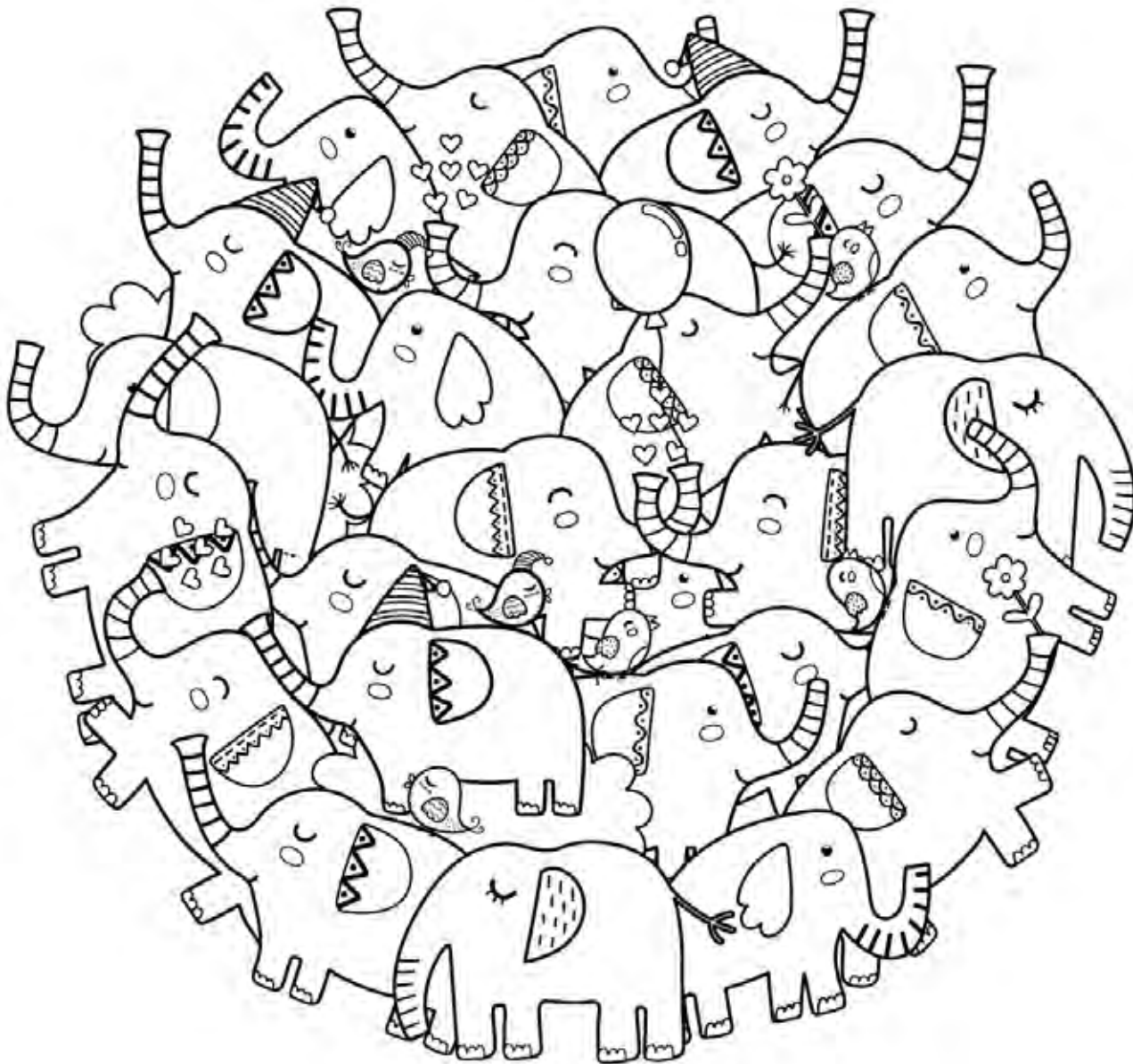
Durant el Renaixement es van tornar populars enfront dels trons o en habitacions on es reunia la reialesa, la qual cosa encara podem observar en pintures de l'època. I en el segle XIX es va popularitzar per a rebre als presidents o figures d'importància.

Al cinema es va emprar per primera vegada a Hollywood el 18 d'octubre de 1922 per iniciativa del magnat Sid Grauman, amo del Egyptian Theatre, en l'estrena de la pel·lícula Robin Hood, amb l'objectiu d'impressionar després de recaptar prop d'un milió de dòlars en taquilla. No obstant això, als Premis Oscar, que es on es va fer famosa, no va arribar fins a quasi quaranta anys després, a l'any 1961. I en sols tres anys, en 1964, es va convertir en un element d'autèntica rellevància ja que es va decidir gravar l'arribada dels actors i actrius en les seues limusines i convertir-lo en tota una experiència televisiva.

Actualment esta catifa roja mesura 150 metres de llarg i 10 metres d'ample, i està cosida en una única peça. És clar, cal un camió per a desplaçar-la, com també tres mil operaris que s'ocupen del procés d'instal·lació.

Després d'una mica d'història ara toca resoldre la prova. Recordeu que en acabar la prova de forma correcta, quan me l'entregueu vos donaré la clau del cofre amb la vostra recompensa.

Acoloriu la següent imatge i obtindreu una exclusiva catifa per a la vostra habitació. A més, m'heu de dir..., quants ocells acompanyen el conjunt d'elefants que apareixen al dibuix.

Una vegada acolorit el dibuix i haver-li contat a Aladdin el nombre d'ocells, cada grup va obtenir un sobre com a recompensa que dins portava la paraula **ES**.

PROVA 2.- Les sales cinematogràfiques que van omplir de cine Torrent.

No, no, em tingueu por, no vos esglaieu, sóc igual que Aladdin. Bé, un poc més lleig, per a què negar-ho, però també sóc una creació de Disney Pictures a partir d'una obra clàssica de la literatura. En este cas el llibre "Nostra Senyora de París", publicat per Victor Hugo el 1831, on els personatges principals érem, la gitana Esmeralda, l'arxidiaca Claude Frollo, i jo mateix, Quasimodo, més conegut com el "Jorobado" de Notre Dame, transcorrent la trama al París del segle XV.

Com en moltes altres novel·les famoses són moltes les adaptacions cinematogràfiques dutes a terme al llarg de la història. La primera el 1923, però no va ser fins l'any 1996 quan Disney va decidir acostar la meua història a un públic més infantil. En ella, a mi m'hi representen com un personatge geperut, amb una deformitat a l'esquena i l'ull esquerre, pell pàl·lida i cabell roig, ulls color verds, braços grassos, amb dents de conill i amb una llarga camisa verda de mànega curta, calces de color marró i sabates blavoses.

Aprofitant la tirada de la primera pel·lícula i seguint el costum de Disney vam rodar el 2002, una segona part de la pel·lícula anomenada "El secreto de la campana", però cal reconèixer que no he tingut mai l'èxit d'altres companys de saga. Si em permeteu la broma, sempre he sigut el germà lleig de la família.

I estic amb tots vosaltres perquè a mi sempre m'han agradat els edificis antics i emblemàtics, no oblideu que la meua llar era la Catedral de Notre Dame, i estic amb vosaltres per reivindicar els edificis on es projectava cine. Eren edificis emblemàtics dins de les ciutats, dels que tan sols queden restes, perquè ara el cine als millors dels casos es projecten en sales multiusos de centres comercials o al sofà de casa donant-li al botó del comandament de la TV de Netflix, Amazon, Movistar....

A Torrent, no queden cines, però han existit, i en alguns llocs que anem a descobrir a continuació de la mà de Enrique Carratalá Deval i Jorge Sánchez Antúnez i el seu llibre "El cine en Torrent 1911-1996", que podeu consultar a la web de l'Ajuntament de Torrent en l'apartat de publicacions.

LES SALES DE CINE A TORRENT

La primera sala de cine que es va obrir a Torrent va ser la sala Cervantes. Era el 25 de novembre de 1911 i la població de Torrent tenia al voltant de 9500 habitants. Esta sala estava ubicada al carrer de Cervantes, núm. 10, barri antic, sent el seu promotor Francisco Torán Fabiá. El local donava cabuda a unes 600 places d'aforament i comptava amb esplèndid escenari per a representacions teatrals des del qual descendia la pantalla per a projeccions de cinema mut.

El 21 de maig de 1931 va ser inaugurat l'anomenat Gran Cinema Avinguda. Tenia un gran saló de dos plantes; 815 butaques de fusta en la platea i 300 en la general. La societat propietària estava formada pels germans Muñoz, i en 1934, es va dotar d'escenari a la sala per a oferir representacions de teatre, especialment sarsuela, i les populars representacions dels Betlems de Nadal. En 1961 va ser sotmès a remodelació, sent la façana i portes d'accés les grans beneficiades, amb reformes interiors per a instal·lar una pantalla gran i sistema de so d'acord amb els nous temps. El rètol del cinema també va canviar i curiosament de Gran Cinema va passar a ser Avinguda Cinema o Cinema Avinguda, que era com quasi tothom el coneixia.

Van passar uns anys fins que Torrent va tindre la seua tercera sala de cinema, la Sala Montecarlo. Sala construïda amb tot luxe i amb una esplèndida façana en ple centre de l'Avinguda i en front mateixa del cine Avinguda, sent els seus promotors la família Baviera. La sala comptava amb un aforament de més de 1000 places i va realitzar la seua primera projecció el 18 de juny de 1948. Va irrompre amb molta força en el panorama cinematogràfic de la comarca, fins i tot, de la província, projectant pel·lícules inèdites i de primera estrena.

El matí del dia d'any nou de 1959 va realitzar la seua primera projecció l'última gran sala oberta a Torrent, la Sala Liceo, en el número 50 de l'Avinguda, sent el seu promotor Tomás Moreno Mora. La sala, amb tres amples portes d'accés, tenia capacitat per a 1400 persones més dues llotges familiars i amfiteatre o general amb 800 butaques de fusta, amb un total aforament de 2200, fou el segon de més capacitat a nivell provincial. La seua colossal pantalla mesurava 20 x 7 metres i al darrere hi havia tres torres amb quatre altaveus cadascuna més altres 24 altaveus d'ambient repartits per la resta de la sala, darrere de les cortines.

Estes han sigut les quatre grans sales que han marcat la història del cinema a Torrent, però junt amb elles, en els anys de major esplendor els salons parroquials de l'Assumpció i els de la Llar Antonià de Monte-Si3n van emprar les seues instal·lacions per a projectar pel·lícules, la majoria de les quals, eren d'entreteniment instructiu.

I quan a finals de la dècada dels 70, les grans sales lluitaven front a la por del tancament, fins i tot, la sala Cervantes ja s'havia convertit en sala de ball, va aparèixer en escena Torrent Decine, projectant la seua primera pel·lícula en 1979. El seu promotor, Pep Almudéver, buscava al xicotet local situat al carrer Caja de Ahorros oferir un cine alternatiu, menys popular i de més qualitat. Idea que prompte va haver de que combinar amb projeccions més atractives, fins i tot, amb matinals infantils, per poder sobreviure.

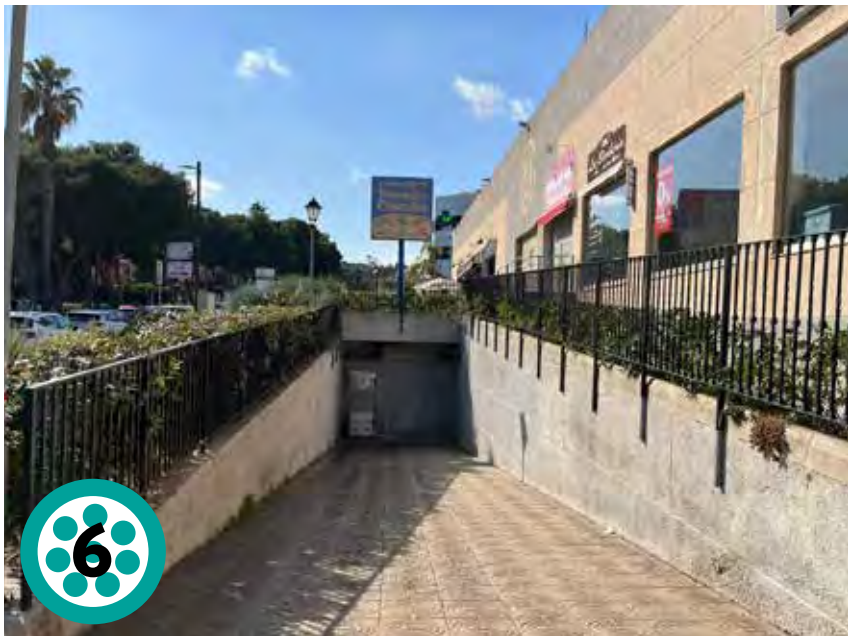
Mentre Torrent Decine intentava promocionar-se, van anar tancant la resta de cines, i així, a l'any 1983, tancaren les sales Montecarlo i Liceo mentre que l'Avinguda ho feia cinc anys després, i finalment el mateix Torrent Decine va deixar de projectar en 1989.

Com en les pel·lícules on el personatge principal mai es rendeix, després de 14 anys sense sales de cinema a la ciutat, als Nadals de 1993, s'obrin quatre sales menudes a Les Amèriques, però, llevat de projeccions puntuals amb gran assistència, va ser un fracàs des del seu inici, i acabaren per tancar en abril de 1996.

I així és com m'he estic quedant sense llocs emblemàtics que custodiar a les ciutats, perquè encara que apareixen projectes com el de cine CAM Torrent en èpoques puntuals com els Nadals, un cine com els de tota la vida no sé si el podem tornar a viure a Torrent.

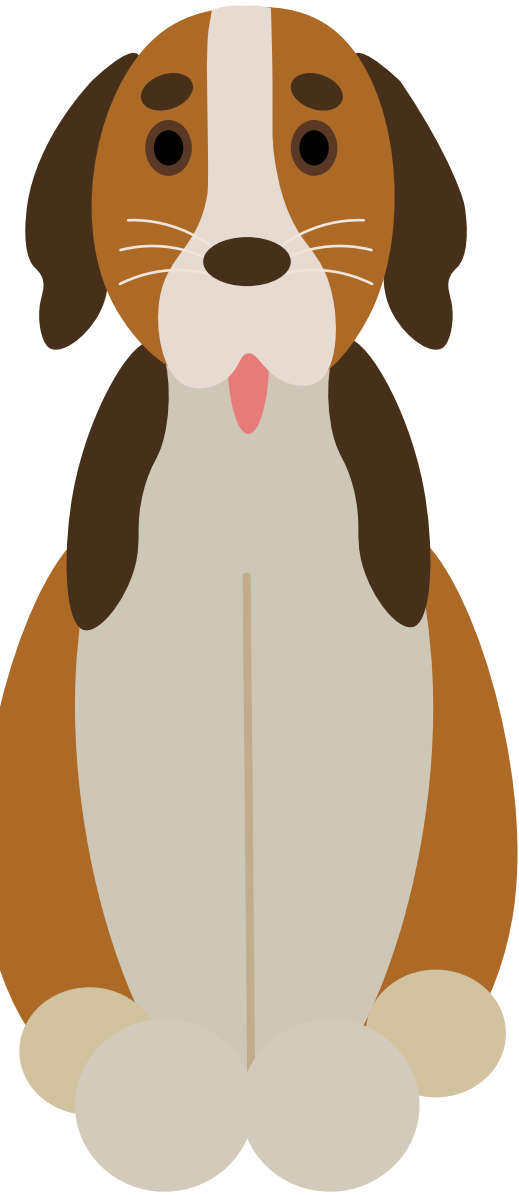
Per este motiu i per a no oblidar mai la nostra història, teniu ací la següent prova. Cal que identifiqueu cada fotografia que s'adjunta amb la ubicació de les sis sales de cine que hem presentat: Sala Cervantes, Sala Avinguda, Sala Montecarlo, Sala Liceo, Torrent Decine i Sales de Cine Les Amèriques.

Una vegada identificada la ubicació i quin és l'ús del local on es va començar a projectar cine a Torrent, cada grup va obtenir un sobre com a recompensa que dins portava la paraula **SECRET**.

Prova 3.- La banda sonora de la vostra vida.

Hola a tots, el meu nom és Beethoven, i no sóc el músic i gran compositor, sinó com veieu sóc un gos, però no un gos qualsevol, sinó un gos actor, que vaig començar a l'any 1992 rodant "Beethoven, uno más de la familia" i fins a l'any 2014 vaig rodar set pel·lícules més. Un veritable actor molt animal!! És cert que he de reconèixer que no són les millors pel·lícules i de gran qualitat, però amb elles he vist gaudir a moltes famílies que passaven una vesprada molt agradable amb les meues aventures.

A diferència dels meus amics, Aladdin i Quasimodo, jo no vaig nàixer de la literatura, sinó que sóc creat exclusivament per al cine, i us podeu imaginar el perquè del meu nom, perquè m'encisa la música, i puc ser molt entremaliat i juganer, però en escoltar música em quede totalment calmat.

Amb el meu nom i sent un gos actor, anem a jugar amb la música. La música i el cine sempre han anat de la mà, fins i tot, hi ha 10 pel·lícules musicals que han guanyat el guardó de l'Oscar a la millor pel·lícula. L'última en fer-ho va ser Chicago, el 2002, encara que el 2016, La La Land, també va ser nominada.

Però, donada la importància de la música dins de la mateixa pel·lícula no musical, l'Acadèmia va crear un premi per a valorar les peces musicals, i cal reconèixer que durant estos anys hem pogut escoltar meravelloses obres d'art que van a ser el centre de la següent prova.

OSCAR A LA MILLOR BANDA SONORA ORIGINAL

L'Acadèmia d'Arts i Ciències Cinematogràfiques va començar a atorgar premis per a bandes sonores de pel·lícules, a partir de la 7a cerimònia dels Premis Óscar en 1935. La categoria originalment es deia «Millor orquestració». En aquella època, guanyadors i nominats eren una barreja de bandes sonores originals i adaptacions de material preexistent. Després de la controvertida victòria de Charles Previn per "Loca per la música" en 1938, una pel·lícula sense un compositor acreditat, que presentava música clàssica preexistent, l'Acadèmia va decidir agregar una categoria de «Millor banda sonora original» en 1939. En 1942, la distinció entre les dos categories va canviar lleugerament a mesura que els seus noms es modificaven com «Millor banda sonora d'una pel·lícula dramàtica» i «Millor orquestració d'una pel·lícula musical».

Així va ser fins a l'any 1985 on van tornar a tindre una sola categoria, a la "Millor Banda Sonora Original" que es manté en l'actualitat, excepte en el parèntesi 1995-1998 on van tornar a subdividir el premi en dos categories: «Millor banda sonora original dramàtica» i «Millor banda sonora original d'un musical o comèdia». Per a musicals i comèdies, compositors de cançons i lletristes, juntament amb els compositors de l'orquestració podien ser triats per a nominacions.

Com jo sé que el que voleu és jugar, anem a jugar, millor dit anem a escoltar música, molt bona música. Com sou grups de diferents edats, els més fadrins X segur que teniu mòbil, veritat? Anem a fer-ne un bon ús X. Teniu a continuació 10 codis Qr amb l'enllaç de bandes sonores de pel·lícules que han obtingut l'Oscar a la millor Banda Sonora Original. A per elles, que encertant les 10 tindreu la vostra recompensa.

Una vegada identificades les 10 bandes sonores cada grup va obtindre un sobre com a recompensa que dins portava la paraula **DE**.

Prova 4.- La màgia fallera que captivà Hollywood.

Com la resta dels meus companys probablement necessitem poca presentació, el cine ens dóna la fama, i en el meu cas, també ha sigut el cine i la literatura, perquè com sabreu els llibres on sóc protagonista figuren entre els més llegits del món.

Exacte, sóc Harry, Harry Potter, personatge de ficció creat per JK Rowling, que em va fer protagonista principal d'una sèrie de fantasia que també porta el meu nom, acompanyat de dos grans amics com són Ron Weasley i Hermione Granger. El primer llibre publicat va ser Harry Potter i la pedra filosofal X l'any 1997, va ser el primer d'una saga de set novel·les tancada l'any 2007 amb Harry Potter i les relíquies de la mort.

I com sol ser habitual, del llibre a la gran pantalla. Les grans productores no poden deixar passar l'oportunitat d'aprofitar el tiró d'una novel·la d'èxit per rodar una pel·lícula. Així, l'any 2001, es va estrenar la primera pel·lícula "Harry Potter y la piedra filosofal" que va ingressar al voltant de 1.000 milions de dòlars gràcies a la venda d'entrades. Davant d'este èxit vos podeu imaginar, pel·lícula darrere pel·lícula, celebrant en este any 2022 el vint aniversari de la primera amb la projecció de "Harry Potter: Regreso a Howards", pel·lícula documental on s'explica tota la meua trajectòria artística.

Si, si, artística, perquè la meua saga no són sols pel·lícules que s'aprofiten de l'èxit del llibre, no. Són pel·lícules molt cuidades i de gran qualitat que han rebut fins a 14 nominacions als premis Oscar, del que va ser guanyadora en la categoria de millor disseny de vestuari l'any 2017, en la pel·lícula "Animales fantásticos y dónde encontrarlos".

Després de la meua presentació ens toca jugar, com sabeu sóc un mag, amb poders sobrenaturals que del res aconseguen els millors dels espectacles, i d'això anem a parlar, d'uns meravellosos mags que tenim molt a prop de nosaltres: els artistes fallers, que del no res, sols amb la seua creativitat i el seu art, generen les obres d'art que tots vegem al carrer. Però, sabeu què? Fa uns anys quants la digitalització encara no havia arribat a l'escenografia del món del cine, i els artistes fallers col·laboraren amb productores cinematogràfiques per dissenyar els escenaris on es rodaven les pel·lícules de l'època.

ESCENOGRAFIA CINEMATOGRÀFICA D'ORIGEN FALLER

Com estem parlant de produccions de fa més de 60 anys, de segur que ens deixen algun artista que també ha col·laborat en produccions cinematogràfiques, i dels que hui en dia tenim més informació, podem destacar a:

Teddy Villalba, artista, que va realitzar carrosses i falles amb Regino Mas i el seu pare Tadeo Villalba Monestir, va treballar amb la productora valenciana CIFESA fins als anys cinquanta. Va ser decorador en 60 pel·lícules, entre les quals es troben dos del director Carlos Saura (Stress-és tres-tres, 1968, i La Madriguera, 1969), i a més va ser director d'art de deu pel·lícules i director de producció d'altres deu.

Francisco Canet, va començar la seua carrera en el món de l'espectacle en els estudis CEA, uns dels més importants de Madrid fins als anys seixanta. L'església de la pel·lícula de Berlanga *Bienvenido Mister Marshall (1952), que era falsa, va ser obra d'ell. Canet va treballar en més de cinquanta pel·lícules com a decorador, encara que també va ser director artístic en sis, i fins a dissenyador de producció, en tretze. També va col·laborar en produccions internacionals com la pel·lícula italiana "Los amantes de Verona" (1964) i la hispano-italiana "Gringo" (1963), a més de treballar en la majoria dels spagueti westerns rodats a Almeria.

Francisco Prósper va construir els decorats de bona part de pel·lícules estaunidenques rodades a Espanya, algunes tan conegudes com "SOS Pacifico" (1959) i "El Cid Campeador" (1961), col·laborant en Lawrence d'Aràbia (1962) i en "55 días en Pekín" (1963), junt amb altres artistes.

Esta col·laboració de distints artistes va ser habitual, i mentre feien estos decorats també plantaven falles. Així veiem com a l'esmentada superproducció "55 días en Pekín" (1963) també trobem treballs de Vicent Luna, Regino Mas i Juan Huerta. Els famosos camells decoratius de Lawrence d'Aràbia (1962) van ser construïts per Salvador Debón i el mateix Luna, dos artistes que a més col·laboraren junt amb Regino Mas en realitzar les estàtues de "La caída del Imperio Romano" (1964). D'esta època també cal destacar el treball en solitari de Salvador Debón creant part del món gegant de Gulliver (1960) i de Ricardo Rubert, dissenyant i creant part de l'escenografia de la famosa pel·lícula Doctor Zhivago (1965).

Apropant-nos a un temps més actual, com la dècada dels noranta, trobem dos artistes que vam tindre l'orgull que ens plantaren el nostre monument infantil l'any 2000: Marisa Falcó i Paco Pellicer. En aquell any, Fet d'encàrrec 3.0, van realitzar els decorats de la pel·lícula "Los vecinos de abajo" (1990) i del curtmetratge El sueño del lobo (1993), entre altres cintes.

Per desgràcia no ens queda pràcticament res d'aquella escenografia cinematogràfica portada endavant per artistes fallers. Únicament es conserven les figures de huit apòstols, realitzades en cartó pedra per Regino Más en els anys 40 per a la productora CIFESA, les quals van aparèixer en pel·lícules "La princesa de los Ursinos" (1947), "Locura de amor" (1948), "Agustina de Aragón" (1950) o "La Leona de Castilla" (1951). Estes figures oblidades al taller del mestre a Benicalap, van ser recuperades en 1999 per a l'exposició del Centenari de Regino Más al Museu Valencià d'Etnologia, i finalitzada la mostra, van passar a formar part del fons del Museu de l'Artista Faller de València al costat dels esbossos, motles, figures i la taula de treball de l'artista.

Agraïm a la web fallera "Distrito Fallas" amb el seu article "Artistes fallers de cine", la informació subministrada per recordar l'obra cinematogràfica de tots estos artistes fallers.

Què meravella, veritat, uns magnífics mags, perquè no em negareu que de la seua imaginació i de les seues mans no brollava màgia. I màgia real, no com la meua de ciència ficció. Tranquils que no vos anem a convertir en mags, ni tampoc anem a dissenyar escenaris per a pel·lícules, sols vos anem a mostrar escenaris on s'han rodat pel·lícules o que han inspirat la creació digital d'altres, i cal que indiqueu a quina pel·lícula correspon. No us preocupeu que és molt fàcil i us donem la pista de tindre molt a prop els personatges, per a que tan sols hàgheu de relacionar-los amb el seu escenari!!!

1

2

3

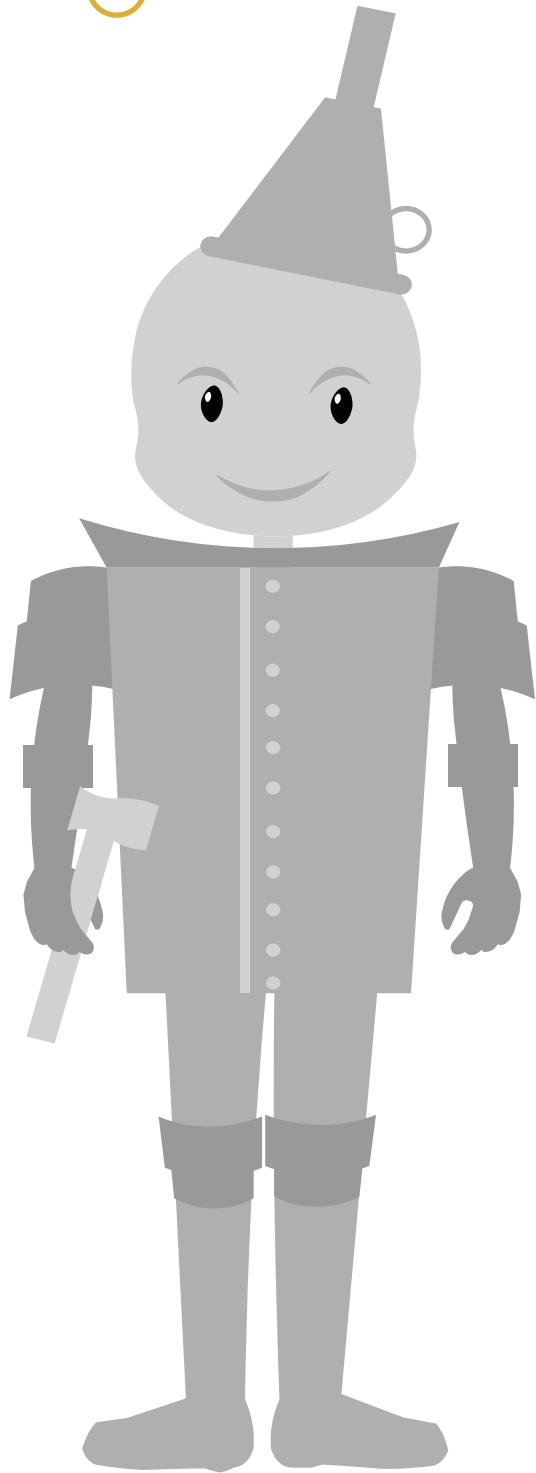
4

Una vegada que van emparellar cada personatge amb el seu escenari cada grup va obtenir un sobre com a recompensa que dins portava la paraula **DE**.

Prova 5.- Un cinema fet monument.

No em digueu que no em coneixeu! Sí, sé que sóc molt més vell que els amics que m'han precedit, però jo també he sigut, i hi sóc, molt famós. Perquè vos diré un secret que no arribe a ningú, i menys a Maria i Pablo: "Vaig a ser protagonista de la vostra falleta i vos vaig a tornar a vore al mes de març". Però silenci que és un secret!

Com els meus amics, jo també vaig nàixer de la literatura, i d'una literatura molt antiga, perquè el meu creador, L. Frank Baum em va donar vida l'any 1900 quan va escriure el llibre "El maravilloso Mago d'Oz" que era el seu títol original. En eixe llibre sóc un home de llanda sense cor i junt amb els meus amics Dorothy i el seu gosset Totó, l'Espantaocells i el Lleó covard, caminem sense parar buscant al Mag d'Oz per a que ens ajude a vèncer les malvades bruixes de l'est i de l'oest.

Però no penseu que jo sempre he sigut un home de llanda sense cor, no. Jo a la meua joventut era un xicot llenyataire que volia casar-se amb una preciosa xica. La jove em va demanar que, per a accedir a la seua petició, hauria de demostrar-li que sabia guanyar prou diners com per a sustentar una llar. Me'n vaig anar al bosc a talar i talar arbres sense descans i així aconseguir el seu amor. Però, la xica vivia amb una anciana que no desitjava perdre-la. Així que va cridar a la Malvada Bruixa de l'Est, a la que li va prometre dues ovelles i una vaca, a canvi que impediria el matrimoni.

La bruixa va encisar la destal del llenyataire, que es va tornar esvarosa. Cada vegada que eixia de les meues mans em tallava una part del meu cos, i substituïa les parts retallades per llanda, fins que ja no va haver-hi res més a tallar. Vaig quedar convertit en un llenyataire de metall, que va continuar treballant i treballant fins que les seues articulacions es van rovellar.

Mai més vaig saber de la meua xica promesa. I ara, havia perdut el cor, sense recordar el que sentia per ella i junt amb els meus companys de ficció vam posar-se en marxa per trobar el veritable Mag que em tornara a donar un cor.

I este meravellós conte es va dur per primera vegada a la gran pantalla l'any 1910, foren molt nombroses les produccions realitzades que contaven la nostra història. Però la més famosa, va ser una extraordinària pel·lícula musical dirigid l'any 1939 per Victor Fleming, va ser nominada per a sis premis Oscar, entre ells al de millor pel·lícula. De les sis nominacions, finalment va guanyar dos, millor cançó original i millor Banda Sonora Original, guardons que mostraven el caràcter musical de la nostra pel·lícula.

Ara vull que m'ajudeu a recuperar el meu cor. Com vos he dit abans enguany vos vaig a visitar al mes de març, però no ho vaig a fer a soles, perquè de la mà d'un bon amic meu, i vostre, Jose Luis Platero, hem dissenyat una falleta infantil amb el lema "Anem al cinema" i en la que anem a fer homenatge a algunes de les pel·lícules que han marcat la nostra vida, sobretot, la nostra infància.

I sabeu que m'ha dit el Mag d'Oz? Que per a poder recuperar el meu cor he de guanyar-me l'estima de tots vosaltres fent-vos l'explicació de la falleta que a març lluirà davant la vostra Ermita. I ací estic disposat a fer l'explicació, però vaig a fer cas a Dorothy, que m'ha dit que em guanyaré la vostra estima amb jocs i diversió, pel que vos vaig a anar descobrint cada escena poc a poc, donant-vos pistes com si fóra una endevinalla i per obtindre la vostra recompensa, caldrà que encerteu qui són els meus companys de falleta. Nos vos faig esperar més, per a tots vosaltres l'explicació de la nostra falleta que porta per lema "Càmara Acció"

CÀMERA.. ACCIÓ!!

ARTISTA: JOSÉ LUIS PLATERO i COSÍ

**Quan enguany visiteu la falla
voreu el menut monument
convertit en una gran pantalla
d'on brolla divertiment.**

**La il·lusió dels personatges
tornarà a fer-se realitat
en reviuere antics rodatges
de màgia i felicitat.**

**Tots segur farem memòria
recordant el feliç dia
on sols o en companyia
forma part de nostra història.**

**Aquell memorable moment
que segur esteu recordant
asseguts en el seient
davant d'una pantalla gegant.**

**Nerviosisme i impaciència,
envoltats d'expectació
reviuen l'assistència
a aquella primera funció.**

**Perquè no em podeu negar
que la fascinant primera vegada
quan a un cine vam entrar
serà per sempre recordada.**

**Amb l'encant de cada escena
volem tornar a reviuere
l'embruix d'aquella estrena,
i si es pot, traure un somriure.**

**Volem regalar-li al cinema
en senyal d'agraïment
l'honor de ser nostre lema
junt a un món d'entreteniment.**

**Trobareu el sentit de l'escena
en una senzilla endevinalla
per descobrir com s'anomena
l'èxit de la gran pantalla.**

**Tots a punt per al rodatge!
Comencem la gravació
del nostre curtmetratge
al so de..., càmera i acció!!!**

ENDEVINALLA PRIMERA

A la part central del cadafal trobem la màquina dels desitjos que ens ensenya el seu ritual per a fer els menuts feliços.

És l'atracció d'una fira junt amb la imatge de Zoltar amb un cap que gira i gira convidant el poble a jugar.

Davant d'ella, de sobte es para un xiquet de tretze anys, que víctima de desenganys un fort desig li demana.

Cansat de ser un xiquet incomprès i orfe d'amor vol créixer per ser major i deixar d'estar insatisfet.

Quina és la seua sorpresa quan es desperta com adult sense seny ni maduresa provocant un gran tumult.

Les vivències d'un gegant amb un cervell molt innocent a ell li acaben demostrant que no ha sigut un bon invent.

Després de la ingrata experiència es torna boig per trobar la màquina de Zoltar que li torne a l'adolescència.

Amb l'ajuda d'un amic per fi l'ha localitzat i revertint l'antic desig recupera la normalitat.

Endevina, endevinalla.
Quina pel·lícula ha plasmat nostre artista amb molt de grat a esta escena de la falla?

ENDEVINALLA SEGONA

Amb un inici semblant a la pel·lícula anterior trobem també a un infant buscant un espai acollidor.

Bastian fugir de la injustícia de l'assetjament escolar troba un refugi, una delícia on ser lliure i poder somiar.

Una tenda repleta de llibres on comença la seua aventura endinsant-se en l'increïble món de la literatura.

Un vell llibrer molt amable li ensenya una col·lecció d'uns llibres molt elogiables i alguna que altra prohibició.

Però com som éssers humans el nostre amic ha elegit un llibre molt fascinant dels que el llibrer ha prohibit.

De sobte començà a volar dalt del cap d'un gran dragó que un a un li va presentar personatges de ciència ficció.

Li explica que els té que ajudar a salvar el món de Fantasia "La Nada" el vol furta apagant les llums del dia.

L'emperadriu està en perill acudeixen al seu rescat i encara que no és senzill la salven de l'obscuritat.

Amb la missió ben complida el dragó el torna a la llar després dels dos segellar una amistat que mai s'oblida.

Endevina, endevinalla.
Quina pel·lícula ha plasmat nostre artista amb molt de grat a esta escena de la falla?

És un molt bon costum abans d'anar-se'n a dormir escoltar un conte o llegir i després apagar la llum.

Com era molt bona germana Wendy ho feia totes les nits deixant els germans dormits com si els cantara una nana.

Wendy crea un personatge fruit de la seua imaginació que els portava de viatge per terres repletes d'il·lusió.

De tant de contar la historieta el personatge va ser real acudint sempre puntual acompanyat de Campaneta.

Escoltaven en secret la dolça veu de la xiqueta fins que una nit molt discret li va contarr a l'orelleta.

M'agradaria convidar-vos al meu país de joventut per riure's i divertir-nos amb els xiquets que s'han perdut.

A penes s'ho van pensar i en un moment trobem els tres volant sense descansar fins al país del "Mai més".

Viatjant es fa de dia descobrint un paradís on amb jocs, pau i alegria tot el món viu feliç.

La situació es malbarata quan atraca al nou país el vaixell d'un vil pirata que trenca el màgic encís.

Després d'una dura batalla els menuts són triomfadors i Garfio, el capità canalla, cau en boca dels taurons.

Com en totes les grans històries els germans retornen a casa i Wendy als menuts emplaça a fer futures escapatòries.

Endevina, endevinalla. Quina pel·lícula ha plasmat nostre artista amb molt de grat a esta escena de la falla?

Dorothy entra en escena
amb un inici molt semblant
somnia de forma serena
viure sempre viatjant.

Sense fer cap equipatge
un tifó la va espentar
volant pel cel sense parar
fins a fer un greu aterratge.

Terra estranya i desconeguda
d'on ella vol escapar,
tornar a casa i besar
la seua tia volguda.

Els habitants d'aquella terra
li ensenyen el vell camí
al que ella molt fort s'aferra
per arribar al seu destí.

Caminant cap al seu objectiu
es troba un espantaocells
dient-li amb to compassiu
que està buscant un nou cervell.

Junts caminen en companyia
trobant ara un home de llanda
que necessita i trist els demanda
el cor que li torne l'alegria.

Quasi al final del viatge
coneixen a un dòcil lleó
que els diu en desesperació
que vol recobrar el coratge.

En arribar a la ciutat
veuen que el mag és una farsa
una mera i trista comparsa
de la bruixa de la maldat.

Envoltats dins d'una guerra
viuen molt a prop de la mort
que bo, que tot ho arregla
la Fada bona que ve del Nord.

I com no pot ser d'altra manera
un altre final similar,
Dorothy torna a la llar
on cap es creu esta quimera.

Endevina, endevinalla.
Quina pel·lícula ha plasmat
nostre artista amb molt de grat
a esta escena de la falla?

Escapant de la policia
i de les arpes d'un comissari
Jesse amb molta perícia
s'amaga dins d'un aquari.

Abans de ser capturat
coneix de prop a un animal
sentint un pressentiment especial
que d'arrel és arrancat.

Casualitats de la vida
el jutge dicta sentència
Jesse farà penitència
netejan l'aquari d'acollida.

En un moment de distracció
Jesse cau dins la piscina
sent la seua salvació
la força d'una orca marina.

L'orca li recorda agraïda
el fugaç i primer encontre
Jesse és feliç pel rencontre
i perquè li ha salvat la vida.

És l'inici d'una amistat
on es tornen inseparables
i Jesse s'ha transformat
es un domador impagable.

Passa el temps i amb bon criteri
Jesse li conta que ha pensat
traure-la del captiveri
regalant-li la llibertat.

La situació és molt arriscada
per la grandària i pes de l'animal
perquè Wally és essencial
i una orca cara i estimada.

Salvant un fum de complicacions
arriben junts al moll del port,
i agraït a Jesse el seu suport
salta a l'aigua amb decisió.

Jesse assegut mirant el mar
veu a Wally i la seua família
que aconsegueixen escapar
feliços i en companyia.

Endevina, endevinalla.
Quina pel·lícula ha plasmat
nostre artista amb molt de grat
a esta escena de la falla?

ENDEVINALLA SISENA

En una expedició a la Terra
els van pillar de sorpresa
i en fugir corrent i de pressa
a un oblidaren en terra.

Un menut ser espacial,
perdut, trist i desorientat,
i de forma ocasional
va trobar cordialitat.

Un dolç xiquet afectuós
el va acollir amb bondat
sorgint a l'instant entre els dos
una ben bonica amistat.

Es tornaren inseparables,
amagant-lo dins de casa,
al saló, cuina o terrassa,
amb una destresa admirable.

Al temps es va atrevir
presentar-li els seus germans
i amb ells va descobrir
la cordialitat dels humans.

Aventures, cants i alegries
van enfortir la seua unió,
compartint jocs i diversió
fins i tot, plors i malalties.

Una nit són descoberts
per un grup d'investigació
i entre crits i desconcert
comença una persecució.

Els dos muntats en la bicicleta
lluiten per poder escapar
i estant molt a prop la camioneta
pel cel comencen a volar.

Aterren al mateix lloc
on fa un temps es van conèixer
i entre flamarades de foc
la nau comença a desaparèixer.

Elliot observa trits l'espai
perdent la nau al firmament
però sap que no oblides mai
si al cor sempre el tens present.

Endevina, endevinalla.
Quina pel·lícula ha plasmat
nostre artista amb molt de grat
a esta escena de la falla?

Un inventor boig i curiós
entra a un basar oriental
volent comprar de regal
un bitxet molt misteriós.

Amb ell es va encapritxar
però el venedor intel·ligent
des d'un primer moment
la compra li va negar.

Però amb diners..., torrons
com diem ací a València,
va cedir a la insistència
amb tres exigents condicions.

No exposar-lo al sol ni a la llum,
res de menjar a mitjanit,
de l'aigua mantindre'l ben lluny
per molt que estiga consentit.

Mogwai és diu l'animalet
que ompli la casa d'alegria,
és simpàtic, un poc inquiet,
i està rient-se tot el dia.

Un matí amb tot a punt
per anar-se'n d'excursió
li cau aigua per damunt
i comença la revolució.

L'aigua el fa reproduir-se
i expandir-se com conills
acabant tots convertint-se
en un veritable perill.

I a més ja no són afectuosos,
ni fan cap de cas a les normes,
són repelents i deformes,
però sobretot molt perillosos.

El fill del dolent inventor
i la primera dolça criatura
lluiten amb força i valor
per donar fi a esta aventura.

Quan la pau torna a la llar
Mogwai és capturat
per a poder ser estudiat
i que mai torne a passar.

Endevina, endevinalla.
Quina pel·lícula ha plasmat
nostre artista amb molt de grat
a esta escena de la falla?

Ens trobem amb altre inventor,
en este cas noble i amable
que té un autèntic tresor
en una filla adorable.

Un dia la inconsciència
el fa perdre's per un bosc
i fugint d'un ambient fosc
troba una bonica residència.

Nostre amic no era conscient
que al castell vivia un ogre
que en un futur seria el seu sogre
però ara és un ser indolent.

Acaba tancat a la presó
fins que arriba la seua filla
que forçant la negociació
aconsegueix la seua redempció.

A canvi ella es queda presonera
tancada dins del Castell
rebut ànims i consells
d'un canelobre i una tetera.

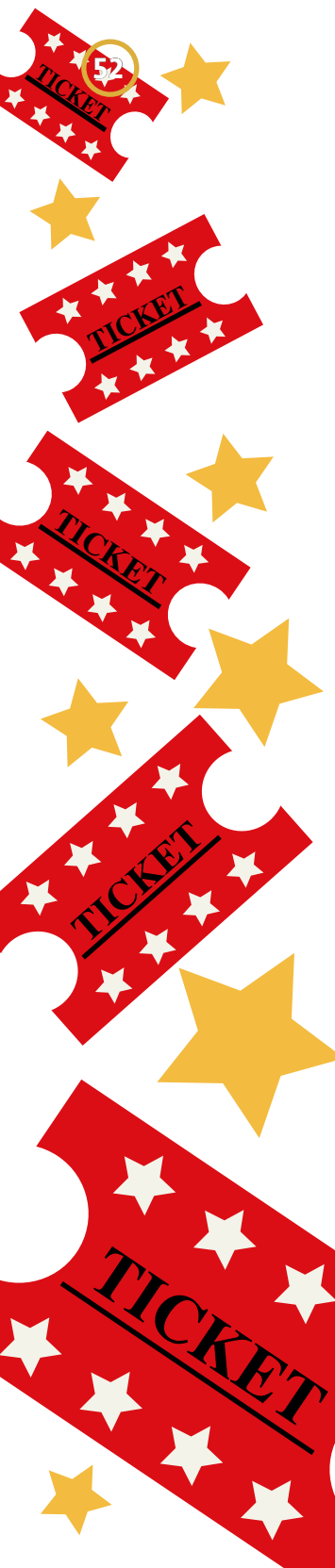
Malgrat que no té la llibertat
en ella tot és alegria,
i el monstre segueix enfadat
mostrant desídia i apatia.

Recorrent al seny i la lògica
com ja l'última oportunitat
van acudir a la música
omplint el castell de bondat.

Després d'un ball tant feliç
el monstre encara vol més
i ella donant-li un bes
trenca el malèfic encís.

Ara el castell és un Palau
on regna l'estima i l'amor
l'amistat, l'afecte i la pau
i la bellesa que està a l'interior.

Endevina, endevinalla.
Quina pel·lícula ha plasmat
nostre artista amb molt de grat
a esta escena de la falla?

**Però quina meravella!
Ho heu endevinat quasi tot!!!
Descobrint a cada estrella
que amagaven els ninots.**

**Si tinguera que posar
una nota a esta pel·lícula,
amics ho tinc molt clar
que serieu de matrícula!!!**

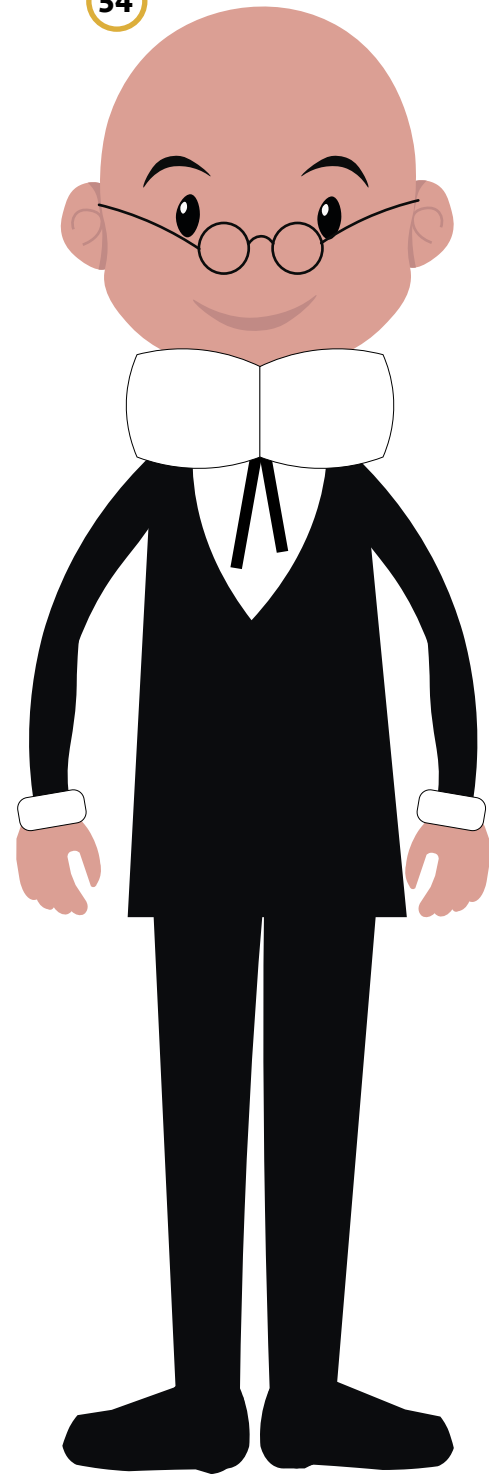
**Una vesprada molt escassa
però uns records sensacionals,
i com en quasi tots els finals
ara em tornaré a casa.**

**Me`n vaig tranquil i content
perquè m`haveu demostrat
que el cine està molt present
i té un futur assegurat.**

**El meu sincer agraïment
a tota la comissió
per donar-nos l'ocasió
de promocionar el nostre invent.**

**Sols em queda desitjar
que sigueu acudint als cinemes
espantat així els problemes
que ens impedeixen somiar.**

**Somiar amb rialles i alegries,
somiar amb un món d'il·lusió
somiar amb màgies i fantasies
que ens regalen la diversió.**

Prova 6.- La il·lusió de ser protagonista.

Soc una sargantana, soc un camell, soc una moto, soc..., Mortadelo!!! Possiblement alguns de vosaltres no em conegueu, perquè ja tinc certa edat. Mireu que no tinc gens de monyo, però si em disfresse puc ser el cantant més pelut del món.

Vos podeu imaginar que he vingut acompanyat de Filemón, que no sé on està, i d'este llibre recopilatori de les nostres millors vinyetes. Perquè estem ací per mostrar la gran relació del món del còmic i del cinema.

Francisco Ibáñez ens va crear l'any 1958, i la primera publicació d'una de les nostres històries va ser el 20 de gener de l'any 1958 a la revista Pulgarcito. En un primer moment semblàvem una paròdia de Sherlock Holmes i el doctor Watson, però poc a poc van guanyar en èxit i en personalitat pròpia. Com heu vist en alguns dels nostres amics que ens han precedit, l'èxit porta al cinema, i encara que nosaltres havíem sigut protagonistes de moltes series de TV de dibuixos animats, no va ser fins l'any 2003 quan baix la direcció de Javier Freser i amb un repartiment encapçalat per Pepe Viyuela i Benito Pocino, vam rodar "La gran aventura de Mortadelo y Filemón", i tal vegada no estiga bé que jo ho diga, però va ser tot un èxit que van vore quasi 4.750.000 espectadores amb una recaptació de 22 milions d'euros, a més de guanyar cinc premis Goya: Millor muntatge, millor direcció de producció, millor direcció artística, millor maquillatge i perruqueria i millors efectes especials.

Amb estes premisses és normal que la saga tinguera continuïtat, i així, l'any 2008 es va estrenar "Mortadelo y Filemón: Misión salvar la tierra" i l'any 2013 Mortadelo y Filemón contra Jimmy el Cachondo".

Este costum de portar a la pantalla còmics d'èxit no es fa sols al nostre país, el bressol de les grans produccions als Estats Units són especialistes en emprar els personatges d'èxit per fer-los els protagonistes de les pel·lícules més vistes, com Spiderman: No way home, que segur molts de vosaltres heu vist estos Nadals, i que ens va servir per recordar algunes de este grans superproduccions.

SUPERHEROIS: DEL CÒMIC A LA GRAN PANTALLA.

Traslladar a la pantalla les aventures impreses en paper no és tasca fàcil. Els còmics són una de les majors expressions culturals de fantasia. Durant anys, els intents no complien amb les expectatives. Però l'arribada dels efectes digitals ho va canviar tot.

Ara, els personatges de còmic representen un dels gèneres més demandats pels espectadors i entre les 10 pel·lícules més taquilleres de la història trobem tres de la saga "Los Vengadores", va ser "Los Vengadores: Endgame" la segona més taquillera pràcticament amb la mateixa recaptació que Avatar, que ocupa el primer lloc.

Quan pensem en un superheroi, a tots ens ve al cap Superman, que va ser el primer en convertir-ne en èxit la projecció a l'any 1978 quan inicia la saga protagonitzada per Clark Kent. Seguidament va ser Batman qui va donar el salt a la gran pantalla amb pel·lícules de distinta acceptació, la més popular va ser la interpretada l'any 1989 per Michael Keaton, guardonada amb l'Oscar al millor disseny de producció.

L'altre heroi més cinematogràfic ha sigut Spiderman, al que Sam Raimy va convertir en l'Home Aranya, en un clàssic del cinema amb les seues pel·lícules en els anys 2000, protagonitzades per Tobey Maguire, èxit que ha continuat amb les darreres superproduccions. L'última, l'estrenada este desembre a Espanya, que s'ha convertit en una de les pel·lícules més taquilleres d'enguany.

Però com hem esmentat abans les pel·lícules que s'emporten la palma d'èxit de taquilla, son la saga de "Los Vengadores" on la productora Marvel ha sabut crear una sèrie d'aventures on participen tots els seus herois de forma conjunta. Així podem vore lluitar units

per salvar la humanitat al Capità Amèrica, Iron-man, Thor, Hulk, la Viuda negra, la Bruixa escarlata, Ull de falcó o la Pantera Negra, que segur ja estan preparant la seua següent missió, bé de forma conjunta o de forma individual.

I acíestic jo, el super heroi espanyol, que no tinc molt que envejar a cap d'ells. Bo, no em mireu així, tal vegada em falta fer una mica d'exercici, però tranquils que ara quan passen falles em pose.

Crec que esteu esperant alguna sorpresa o algun jóc, veritat? Voleu que em torne a disfressar? No us preocupeu, que no ho vaig a fer... Ho aneu a fer vosaltres. Si, ací teniu un gran bagul amb vestimentes per a que pugueu disfressar-se i entre tots endevinarem el personatge de pel·lícula que haveu triat.

Val... A disfressar-se que no tenim molt de temps!!!

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

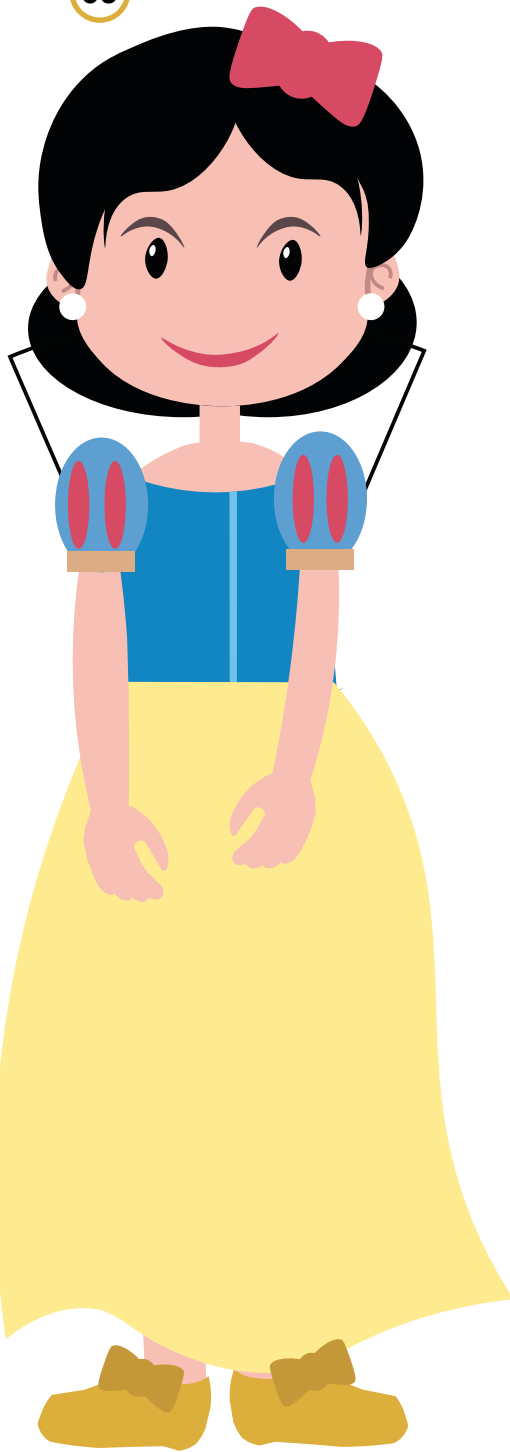
16

17

Una vegada encertats tots els personatges cada grup va obtenir el seu sobre com a recompensa que dins portava la paraula **UNA**.

PROVA 7.- Records de la infància que mai s'obliden

No podia faltar a la festa del cine, i més si anava a estar rodejada de xiquets i xiquetes. No volguera pecar de supèrbia, però pense que tots em coneixeu de sobra. Sóc Blancaneus, iestic hui amb vosaltres perquè tinc l'honor de ser la primera pel·lícula d'animació que va produir el nostre volgut Walt Disney.

Com la majoria dels meus companys, el meu origen procedeix de la literatura de ficció, com bé sabeu sóc una de les creacions dels germans Grimm de l'any 1812. La meua història, la relació amb la malvada bruixa, els estimats set enanets, la poma i el príncep és coneguda per tots, perquè no vos la vaig a repetir.

Com que n'és un conte tant famós, les versions cinematogràfiques han sigut molt nombroses. La primera la trobem l'any 1916 amb el títol de "Blancanieves" i l'última, que probablement l'heu vist, ha aparegut 100 anys més tard, l'any 2016, amb el títol de "Las crónicas de Blancanieves: el cazador y la reina del hielo". Entre les dos, hi ha 25 produccions més de tot tipus; entre elles trobem una versió de l'any 1997 que converteix el conte dels germans Grimm en una pel·lícula de terror i la producció espanyola "Blancanieves" dirigida per Pablo Berger a l'any 2012, com un homenatge al cine mut dels anys 20 i que va ser nominada 18 vegades als premis Goya de l'any 2012 i que va obtenir 10 guardons, entre el que s'hi trobava el de millor pel·lícula.

Però la pel·lícula que va suposar un abans i un després al món del cine, va ser la rodada l'any 1937 baix la producció de Walt Disney, es va convertir en la primera pel·lícula d'animació de la prestigiosa productora,

va emprar innovadores tècniques de rodatge i creació d'animacions que van propiciar que Walt Disney obtinguera l'any 1938 un Oscar honorífic per la innovació.

I hui, quan Oscar em va contar que celebràveu una festa del cinema, li vaig dir, que jo volia estar present i m'agradaria poder fer un xicotet homenatge al nostre creador, i dic nostre, perquè jo vaig ser la primera, però darrere de mi hi ha 60 produccions més que naixen de la màgia de Disney. I això que quan va plantejar el meu rodatge, tots el començaren a tractar com un boig, però ell va arriscar pràcticament tot el seu capital i amb el resultat de "Blancanieves" va passar de ser un boig a ser un geni.

WALT DISNEY: EL GENI DE L'ANIMACIÓ.

Walter Elias Disney va nèixer el 5 de desembre de 1901 a Chicago, conegut mundialment com Walt Disney, va ser un dibuixant, magnat i visionari que es va convertir en un símbol de la cultura nord-americana del segle XX.

Interessat en el dibuix i la pintura, el xicotet Walt va vendre els seus primers esbossos als seus veïns quan a penes comptava set anys. Amb quinze anys, Walt va començar a treballar com a repartidor de periòdics i venedor de llepolies a l'estació de ferrocarril i a l'escola participava com *historietista en el periòdic de l'institut, The Village Voice, on tractava temes polítics i enfocats en la Primera Guerra Mundial.

En 1922 va fundar l'empresa Laugh-O-Gram Films i es va dedicar a fer curts infantils com "La cenicienta" o "El gato con botas". Però la fallida del seu principal client va obligar a Disney a traslladar-se a Hollywood el 1923, encara que allí no va tindre sort a l'hora de trobar treball i va fundar al costat del seu germà Roy, la Disney Brothers Studio. En 1924 es va unir al seu amic de la infància Ubbe Iwerks, la qual cosa va permetre a Walt dedicar-se a la seua passió: la creació de personatges, guions i a la direcció, i així el 13 de juliol de 1925, l'empresa va passar a dir-se Walt Disney Studio, encara que va patir un revés quan el seu principal client es va quedar amb els drets d'un personatge creat per ells, anomenat "el conill Oswald".

Aquell fatal episodi va obligar Disney a prescindir d'intermediaris entre ell i les seues creacions i així durant un viatge a Nova York, Disney va concebre el seu personatge estrela, al qual al principi va cridar Mortimer, encara que per suggeriment de la seua esposa s'acabaria cridant Mickey.

La primera aparició de Mickey Mouse va tindre lloc el 15 de maig de 1928 en la història Plane Crazy, un curtmetratge mut, pel·lícula que no va aconseguir despertar molt d'interés. Però tot va canviar quan la següent producció va ser sonora i es va convertir en tot un èxit, i suposa que a partir d'aquell moment tots els films de Disney serien sonors; ell mateixa seria la veu de Mickey fins a 1947.

En 1932, Disney va crear "Las sinfonías simples", una sèrie de curtmetratges on apareixen per primera vegada l'ànec Donald, Pluto i Goofy. Un any més tard, van aparèixer els Tres Porquets, els quals anaven a tindre un èxit inesperat amb la cançó Qui tem al llop feroç.

En 1937, Disney va produir-ne el primer llargmetratge, "Blancanieves y los siete enanitos", demostrant que els dibuixos animats podien ser un gènere en si mateix, En 1940, Disney va estrenar "Pinocho", però malgrat l'èxit, empresarialment no eren rendibles fins que arriba l'èxit total amb Dumbo, any 1941 i Bambi el 1942.

En finalitzar la dècada dels quaranta, Disney va rebre una interessant proposta del multimilionari 'Howard Hughes i amb la seua ajuda va produir "Ventafocs" el 1950, "Alicia en el país de les maravillas" en 1951, Peter Pan en 1953 i la caríssima incursió al cinema futurista "20.000 leguas de viaje submarino" en 1954.

Des dels anys quaranta, Disney tenia al cap la construcció d'un parc d'atraccions perquè els seus empleats i les seues famílies pogueren divertir-se en el temps lliure. Amb el temps, este projecte, aniria creixent fins a esdevindre el que hui coneixem com Disneylandia. Per a dur a terme este ambiciós pla, Disney pel que sembla es va basar en el parc Children's Fairyland, en Oakland, i en els Jardins de Tívoli, a Copenhaguen, el va inaugurar el 17 de juliol de 1955.

A 1966, a Disney li van diagnosticar un càncer en el seu pulmó esquerre, i després d'haver passat un reconeixement mèdic a l'hospital St. Joseph, al costat de l'edifici dels estudis, Walt Disney va patir un atur cardiorespiratori i va morir el 15 de desembre de 1966.

65 anys de vida de tot un geni de l'època, i que tant ell com els seus descendents professionals han aconseguit fer feliços a xiquets i xiquetes amb les seues produccions. Sols ens queda deixar volar la imaginació, saber que tots els somnis són possibles i no cal mai deixar d'intentar-ho.

M'han contat que en estos dies passats vos han passat un formulari per conèixer la pel·lícula d'animació que va marcar la vostra infància, i sorpresa!!! En vore les vostres respostes tronem moltes produïdes per la factoria Disney, encara que n'hi ha algunes que van compartir producció junt a Pixar. Anem a fer l'últim homenatge al nostre amic Walt Disney descobrint estes pel·lícules dins de la següent sopa de lletres.

Amb la sopa de lletres correcta, tindreu un altra prova superada i vos entregaré el vostre sobre de recompensa, que en obrir-lo van descobrir que tenien la paraula **IL·LUSIÓ**, que parlant de Disney, no podia ser cap altra.

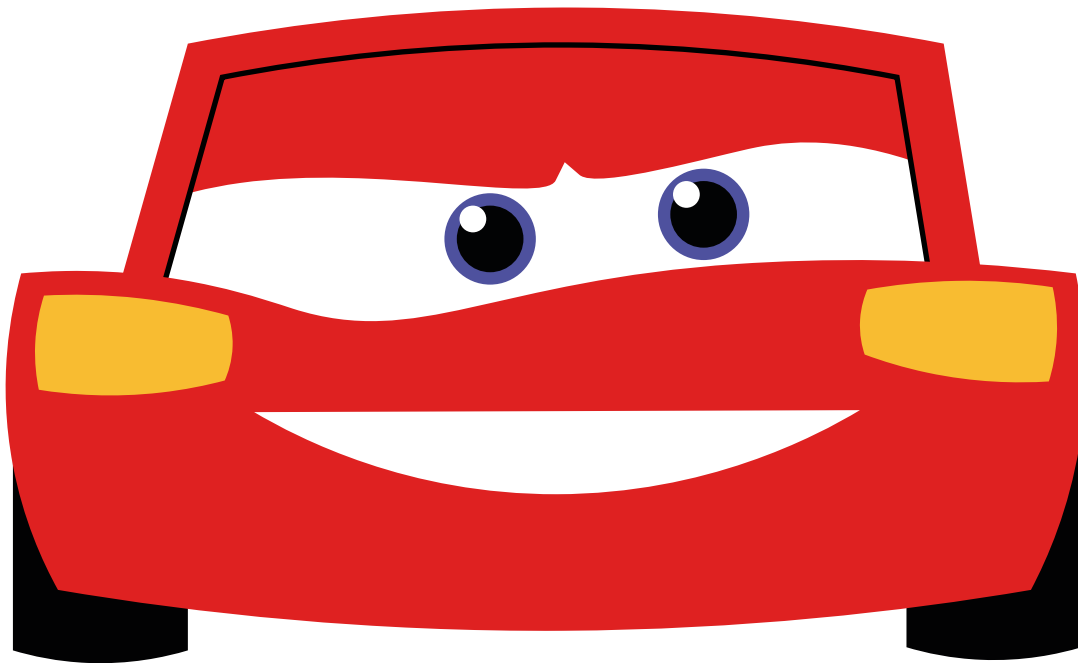

Prova 8.- Les pel·lícules d'animació encandilen als menuts.

Brrruuumm, bruummm...Hola amics i amigues!!! Voleu pujar amb mi i donar-vos una volta. Soc el cotxe més ràpid de la ciutat i guanyador de moltes carreres!!! I per este motiu estic ací, un pardalet m'ha contat que el lema de la vostra falla gran es "A la carrera", i on hi ha un carrera ahí està Rayo Mcqueen per a participar-hi.

I a més si esteu fent jocs sobre el cine, perquè si no ho sabeu sóc el protagonista de la pel·lícula Cars, que n'és una de les produccions creades de forma conjunta per les productores Disney i Pixar, i que va ser estrenada a l'any 2006, a la que va seguir Cars 2 a l'any 2011 i Cars 3 a l'any 2017, i vaig estar nominada als premis Oscars de l'any 2006 en les categories de Millor llargmetratge d'animació i Millor cançó original.

A diferència de molts dels meus companys que s'han presentat abans que jo, no nasc de la literatura, la meua producció és exclusiva per a ser actor de cine, y amb tota la humilitat del món em van crear amb un estil molt especial. Per a la meua creació es van inspirar en els vehicles Ford Mustang amb influències del disseny del Mazda Miata i Dodge Viper, i em van donar un treball de pintura similar al Chevrolet Corvette C1, model 2006.

Com qualsevol cotxe de carreres estic creat per a guanyar i soc molt competitiu, però també tinc clar que cal saber guanyar i saber perdre, fins i tot crec que és més important saber guanyar i tractar als companys de nominacions amb tot el respecte possible, com ocorre en les nominacions dels premis cinematogràfics, per igual que m'han contat que al món de les falles teniu molts concursos amb els seus corresponents premis al món del cinema d'animació també n'hi ha, de guardons molt importants que ara vos vaig a ensenyar.

GUARDONS A LES PEL·LÍCULES D'ANIMACIÓ

El principal guardó per a les pel·lícules d'animació són els premis Annie, guardons lliurats per ASIFA-Hollywood (Associació internacional de pel·lícules animades) que atorga estos premis des de l'any 1972, i el que en els seus inicis premiava sols els llargmetratge animats, als últims anys han inclòs noves categories, arribant a premiar productes televisius i videojocs.

A l'igual que els Oscar, la gala de lliurament es duu a terme al mes de febrer, concretament enguany se celebrarà el dia 26 de febrer de 2022, i com a exemple, per a l'actual convocatòria que és l'edició 49a, estan nominades les pel·lícules Encanto (Disney), Lucas (Pixar), Raya y el último dragón (Disney), Canta 2 (Iluminación) i Los Mitchell contra las máquinas (Sony Pictures).

Estos són els únics premis exclusius per als films d'animació, i després estan els premis generals com els Oscars, els Globos o els mateixos premis Goya que tenen una categoria específica sobre productes d'animació.

Així als premis per excel·lència com són els premis Goya, la categoria de millor pel·lícula d'animació ha sigut l'última en crear-se, ja que es va produir l'any 2001, per lliurar la Gala dels Oscar de l'any 2002 a la pel·lícula Shrek com la primera pel·lícula en obtindre este guardó.

Des d'eixe any han sigut guardonades pel·lícules tan conegudes com 'Los Increíbles', 'Buscando a Nemo', 'Toy Story 3', 'Up' o "Soul" que va ser la gran triomfadora de la gala de l'any 2021. De moment per a la gala de l'any 2022 hi ha vint-i-sis pel·lícules i el 8 de febrer es concretaran les cinc nominacions que optaran al màxim guardó en la Gala del proper 27 de març.

Per acabar sols comentar-vos que en tota la història dels premis Oscar, tres pel·lícules d'animació han optat, és cert que sense èxit, al guardó a millor pel·lícula. Estes van ser La Bella y la Bestia l'any 1992, Up l'any 2010 i Toy Story 3 l'any 2011.

Per acabar de conèixer la història i l'empremta que han deixat algunes d'estes pel·lícules d'animació, vos vaig a dir algunes frases que van ser molt famoses de este pel·lícules per a que les pugueu encertar i així poder-vos entregar el sobre amb la penúltima de les paraules màgiques per a completar el vostre joc.

No vos vaig a fer patir més, atents, a vore si sabeu de quina pel·lícula són les següents frases:

- “Algunes vegades el camí correcte no és el més fàcil”
- “Jo no estic boig, la meua realitat és diferent a la teua”
- “Eres més valenta del que creus, més forta del que sembles i més intel·ligent del que penses”
- “Fins a l'infinit i més enllà”
- “Si hi ha una cosa que ningú ha pogut comprar amb diners, esta és el moviment de la cua d'un gos”
- “No és possible que un món que fa tantes meravelles siga tan dolent”
- “Si en parlar no has d'agradar, et serà millor callar”
- “La bellesa s'està a l'interior”
- *Hakuna matata! Viu i sigues feliç”
- “Salacadula, chachicomula, bibidy babidy bu”.
- “Superrcalifragilisticoespialidoso”.
- “Un vertader heroi no es mesura per la grandària de la seua força, sinó per la força del seu cor”.

Després de que cada grup haguera encertat les diferents pel·lícules, cada grup va obtenir el seu sobre com a recompensa que dins portava la paraula **SÓN**.

Prova 9.- L'enginy valencià fa brillar nostre cinema.

Ja ho tinc tot a punt, com a bons valencians tota celebració que es preue cal celebrar-la al voltant d'una bona taula, i ací em teniu a mi, preparant el millor banquet possible per a la Gala dels Goya que el 12 de febrer de 2022 se celebra a València, i posar el millor colofó possible a l'any Berlanga que s'ha celebrat l'any 2021, celebrant el centenari del naixement de Luis García Berlanga, el màxim exponent valencià al món del cine.

Disculpeu que m'he emocionat i no m'he presentat. Amb tots vosaltres, Remy, una xicoteta rata originària de França a la que li encanta la cuina i a l'any 2007 vaig ser la protagonista principal de la pel·lícula de Pixar-Disney "Ratatouille", fent honor a la famosa recepta de verdures al forn.

Va ser una pel·lícula de gran èxit tant per al públic en general com per a la crítica i va ser nominada en cinc categories dels premis Oscar, va guanyar finalment l'Oscar a la millor pel·lícula d'animació, i amb tretze nominacions als premis Annie que vos ha explicat abans el nostre amic Rayo Mcqueen, el qual finalment va obtindre nou guardons entre el que es trobava el de millor pel·lícula d'animació.

I després d'aquell èxit he col·laborat en l'organització de nombrosos esdeveniments i no sols relacionats amb el cine, per la qual cosa, quan em van avisar que a València s'anava a celebrar la Gala dels Goya en honor del gran director Berlanga, no m'ho vaig ni pensar, però vull fer una primera prova i ara quan acabem he preparat un banquet per a que pugueu delectar-se amb nous plats d'alta cuina, i a més fem el nostre particular homenatge del nostre volgut director. Sé que és un director de pel·lícules d'adults i és més probable que no n'heu vistes cap, però si parlem de cine a València cal parlar-ne. Vos explique una mica d'ell i així anem fent un poc de gana.

LUIS GARCÍA BERLANGA.- L'EMBLEMA DEL CINE VALENCIÀ

Luis García Berlanga Martí, va nèixer a València, el 12 de juny de 1921, i encara que va començar estudiant Dret i Filosofia i Lletres, prompte els va abandonar per a ingressar en 1947 en l'Institut d'Investigacions i Experiències Cinematogràfiques de Madrid. Allí va fer amistat amb Juan Antonio Bardem, amb el qual rodaria la seua primera pel·lícula, "Esa pareja feliz" (1951). En 1952, ja en solitari roda "Bienvenidos Mister Marshall" premiat en el Festival de Cannes.

En 1961, en col·laboració amb Rafael Azcona, roda "Plácido", que va ser nominada a l'Oscar a la Millor Pel·lícula Estrangera. L'any 1963, també amb *Azcona, realitza "El Verdugo", que va obtindre el Premi de la Crítica en el Festival de Venècia. Dins una línia més còmica es troben "Calabuch" (1956), "Todos a la cárcel" (1993) i "La vaquilla" (1984).

Ha obtingut nombroses distincions com el Premi Príncep d'Astúries de les Arts en 1986, la medalla d'Or de les Belles arts en 1981, el Premi Nacional de Cinematografia en 1980 i ha sigut condecorat amb l'Ordre Italiana de *Commendatore.

El 27 de maig de 2008 va depositar un llegat en la Caixa de les Lletres de l'Institut Cervantes que es va obrir el 10 de juny de 2021.

Amb motiu del centenari del seu naixement el 2021, es va nomenar l'Any Berlanga, amb homenatges impulsats pel Ministeri de Cultura, l'ICAA i la Filmoteca Espanyola. Entre ells es restaurarà en 4K la primera pel·lícula professional de Berlanga al costat de Bardem "Esa pareja feliz", la reobertura de la sala Luis G. Berlanga o la celebració de la Gala dels Goya per primera vegada en la història.

I per donar visibilitat a esta gala, des dels tallers d'artistes fallers s'estan elaborant dotze estatuilles gegants de l'estatueta dels Goya en cartró pedra que es repartiran per dotze barris de la ciutat, i així la festa

del cine es respirarà en tots els racons de la ciutat. Estes figures es plantaran el 4 de febrer en places de la Ciutat de les Arts, Ciutat Vella, Olivereta-Nou Moles, Patraix, Extramurs-Arrancapins, Monteolivere, Aiora, Cabanyal-Canyamelar, Hort de senabre-Creu Coberta, Orriols, Benicalap y Benimàmet a partir del 4 de febrer.

La festa dels Goya a València serà tot un esdeveniment i és una oportunitat immillorable per demostrar l'estima de la nostra ciutat cap al cinema, i també amb l'exposició dels Goya enaltir i donar-li importància a la relació dels artistes fallers i les produccions cinematogràfiques com ens va explicar el nostre amic Harry Porter en la seua prova.

Però ara vull més, vull el millor ornament possible per al banquet que he de que preparar, vull que tragueu a l'exterior l'artista que porteu dins. I per a saber quin artista va ser el meu dissenyador personal, he portat una estatueta dels Goya i vull que les pinteu com vos agradaria que brillen en mig de les dotze places de València. Com dirien els millors mestres cuiners, mans a l'obra i a donar-li sabor a la vida.

Ah..., se m'oblidava, doneu-li vida també a este llibret, pinteu-lo sense por, que amb els pas dels anys serà una part més de la vostra història personal, i la de la vostra falla, perquè el llibret és el principal testimoni de la vida i història d'una falla.

Com jo vos deia, uns veritables artistes, amb les vostres obres podíem haver omplert València de l'art i la màgia del cine, i no amb sols dotze places sinó moltes més, fins i tot, dels pobles metropolitans. A canvi de la vostra obra, ací teniu el vostre regal, l'últim sobre i dins la paraula **QUE**, que completarà la frase del famós director.

I jo m'acomiade i deixe pas al nostre amic Oscar que donarà la cloenda a esta meravellosa vesprada.

Moltes gràcies Remy, no tingues tanta presa, si sé que estem acabant però encara hem de descobrir la frase de la que parlaven a l'inici de la vesprada i de la que vos donaré una pista, pertany a l'afamat director George Lucas, que com la majoria sabeu és el director de la saga Star Wars e Indiana Jones, és a dir que alguna cosa sap de cine.

Poseu totes les paraules que heu trobat dins dels sobres damunt de la taula i a partir de.., ja!!! comenceu a compondre una famosa frase sobre el món del cine.

Perfecte!!! Quina rapidesa, heu trobat de seguida el missatge del nostre amic George Lucas:

El secret de les pel·lícules és que són una il·lusió

Amb este missatge m'agradaria que recordàreu als personatges del món del cine. Cadascú d'ells estan creats des del món de la imaginació, amb un sol objectiu: fer feliç a la gent, i que veient una pel·lícula puguen gaudir de viatges i companyies inimaginables.

Recordeu, no deixeu que el cine desaparega, i quan parle de cine, parle de cine de veritat, el que projecten amb grans sales i ens fa endinsar-nos dins de la gran pantalla. Hui en dia hi ha moltes plataformes que ens ofereixen moltes produccions, i està molt bé com a entreteniment, però sempre que es pugui, feu el possible per a veure una pel·lícula al cine, vos assegure que no te res a veure, i l'experiència és inoblidable. Segur que tots i totes recordeu la primera pel·lícula que vàreu veure al cine. Quedeu-vos amb eixe record, sempre que hi penseu, sereu part d'una nova pel·lícula.

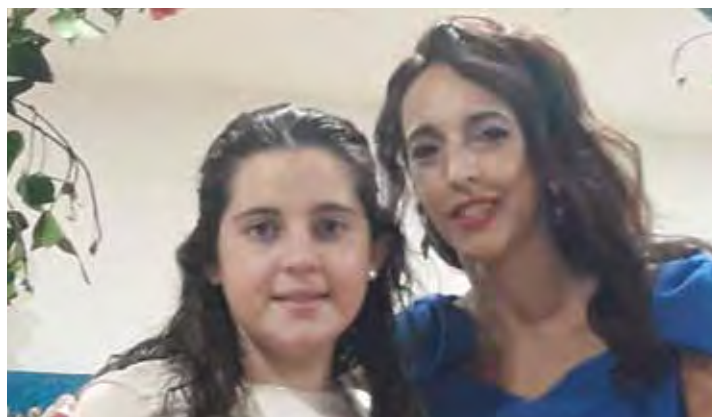
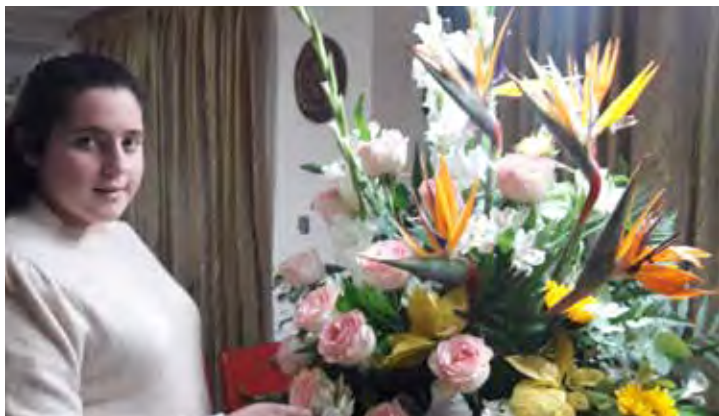
I ara si, toca posar el "The End" a la nostra pel·lícula: Jo em torne a Holywood i vosaltres a gaudir del vostre món de les falles.

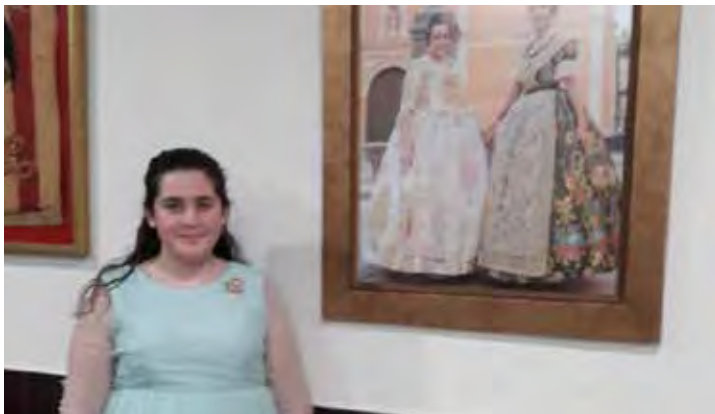
- Oscar, Oscar..., no te'n pots anar així. Ens estàs deixant a mitges i volem saber molt més del meravellós món del cine. No podem seguir jugant? - va preguntar-li Pablo.
- Pablo té raó, no ens pots deixar a mitges, però després de tot els que ens has regalats, deixa'ns que siguem nosaltres els que te fem un veritable regal. Perquè tu ens has regalat una frase per a fer-nos somiar, però nosaltres tenim una molt semblant, i saps que, és de qualsevol xiquet i xiqueta que estime les falles.

El secret de les falles és que són una il·lusió

- Pablo i Maria tenen raó, per a nosaltres les falles són una autèntica il·lusió, un estil de vida com per a vosaltres és el cinema - va afegir Carla. I saps que ens agradaria que et quedares amb nosaltres i conegueres totes les nostres activitats. Crec que t'ho passaràs molt bé - acaba dient.
- No ens pots dir que no Óscar - va insistir Elena. Mira, ací tens algunes de les nostres vivències d'este any, i encara ens queda per viure el millor.

- Va, va..., quedat...- van insistir tots els xiquets i xiquetes.
- Si, em quedaré, que sóc fàcil de convèncer i a més enguany la Gala dels Oscar és a final de març, em ve, que ni pintat. Vull conèixer-vos a fons, i qui sap, si de la vostra història ix una meravellosa pel·lícula - va dir Oscar.

Amb l'acceptació d'Oscar va començar una nova aventura per a tots els xiquets i xiquetes de la falla. No cabien de goig per fer partícip a Oscar de tots els actes dels mesos de gener i febrer, i això que per culpa del fotut virus els actes se celebraven a mig gas.

Oscar va disfrutar de la meravellosa presentació de Maria el 13 de febrer, va participar portant l'estàndard a la cavalcada del ninot, va delectar-se amb els poemes infantils dels Jocs Florals, i va cantar al Cant de l'estoreta el famós cant. I així, sense quasi adonar-nos-en vam arribar al dia de la plantà.

No podia deixar de sorprendre's, i una emoció mai viscuda recorria tot el seu cos, en vore com José Platero donava vida a cada ninotet que representava una de les seues pel·lícules.

Maria es va acostar, i agafant-lo de la mà, li va dir emocionada:

- Entens el que et dèiem de la il·lusió, la nostra festa treballa tot l'any per vore feta realitat esta meravella. És com l'estrena d'una pel·lícula, la paraula il·lusió es queda curta,
- quan veiem plantat el monument, tots els nostres somnis es fan realitat.

Mirant a l'home llanda del Mago d'Oz van recuperar tota l'explicació de la falleta que ell va emprar en l'Scape room del mes de desembre. I amb l'ajuda de tots els fallerets i falleretes van començar a descobrir i explicar els secrets de cada pel·lícula. I de sobte Oscar va preguntar:

- I he escoltat bé quan digueu que esta obra d'art es va a cremar dins de quatre dies? No me la puc emportar per ornar la Gala dels Oscars?
- Què poc original - va contestar Ezequiel. Tots els forasters, amb tots els respectes, ens diuen el mateix. Però no, igual que es planta es crema. És més, sense el ritus de la cremà no hi hauria plantà. El foc és un altre dels elements que ens dóna vida als valencians.

- Com eres, de ruc Ezequiel, podies haver sigut un poc més diplomàtic, no veus que no tots ho poden entendre - va contestar-li Belén.

Des d'eixe moment Oscar va canviar de semblant, no entenia que el foc s'emportara els seus personatges, però el que realment li passava és que sabia que després del dia de la cremà havia de tornar al seu Hollywood i deixaria un poble al que li havia agafat gran estima, sobretot a la seua gent.

Entre tots van intentar que els seus últims dies foren inoblidables, i ho van ser, si no que li pregunten quan vestit de torrentí va desfilar a l'Ofrena, o quan va prendre foc junt amb Pili i Maria a la mascletà del dia de San Josep.

I va arribar la gran nit. La màgica nit de la cremà. La nit que marca un abans i un després de la vida dels fallers, i este cas d'Oscar. Uns moments abans de començar la cremà i sabent que la partida d'Oscar estava molt a prop, Maria i Pablo, s'acostaren a ell amb un regal molt preuat. Este escrit està fet amb molta estima cap al teu món del cine, recull les pel·lícules que han marcat la vida d'alguns dels nostres fallers, tant menuts com no tant menuts, i volem que te'l emportes en senyal de la nostra estima.

LA IMPREMTA DEL CINE A LA FALLA L'ERMITA

Al llarg de la nostra vida sempre hi ha fets que per la seua emocionalitat es queden gravats a la nostra memòria i en molts casos també al nostre cor. Un conte, un llibre, una amistat, una falla, i com no, una pel·lícula.

Enguany li volem regalar a Oscar i a tots els que han fet possible la realització de pel·lícules este senzill escrit d'agraïment, amb ell recordem personatges i pel·lícules que marcaren la nostra infància i anys de joventut.

Si viatgem uns quants anys en el temps escoltem a Mª Carmen Montesa com ens recorda la pel·lícula de "La cabaña del tío Tom" projectada al cine d'estiu "El Clot" que hi havia a l'Avinguda. I a més comparteix amb Lola Miquel l'admiració per un clàssic com es "Lo que el viento se llevó", amb l'estel·lar presència de la senyoreta Escarlata. Moltes d'estes pel·lícules són desconegudes pels nostres menuts, com "La gran familia" amb el gran Alberto Closas com a protagonista que ens recorda Manoli, o Mª Carmen Benavent amb el record de "Sonrisas y lágrimas" de Julie Andrews.

També la temàtica és un dels elements diferenciadors dins del món del cine, terror, comèdia, thrillers i com no pel·lícules on la fantasia i la imaginació juguen un paper fonamental. Així Sara Pagan destaca com “El viaje de Chihiro” ha influït en la seua vessant artística, i un altre artista com Jose Luis Campillo ens explica com la pel·lícula “Dentro del laberinto” exposa tot l’art que porta dins el seu creador Jim Henson i que l’ha inspirat per a fer la il·lustració d’este article. Dins d’esta temàtica fantàstica barrejada amb les aventures, trobem la pel·lícula preferida de Maria Piles “Eduardo Manos Tijeras” de Tim Burton, que també dirigeix “Pesadilla antes de Navidad” que va marcar la infància de Patricia. I per acabar este conjunt de pel·lícules d’aventures trobem la suggerència de Yolanda “Els Goonies”, dirigida per Steven Spielberg, i on un grup de xiquets viuen una gran aventura buscant el seu tresor.

Nomenar a Steve Spielberg són paraules majors, i més si parlem d’una de les seues creacions més famoses, “E.T. l’extraterrestre”, una pel·lícula que va marcar a tota una generació i que ho demostra el fet de ser la més destacada entre els nostres fallers i falleres, i amb el vot de qualitat de ser la preferida del nostre president Jorman, la seua germana Laura i un bon amic com és Rubén. L’èxit d’E.T., en aquella època el podem comparar amb l’èxit de Harry Potter en l’actual, encara que esta pel·lícula molt més explotada amb una nombrosa saga de pel·lícules que ha fet les delícies de Carla Carratalá.

Ens anem apropant al gènere infantil encara que de la mà de dos adults com Irene Carratalá i Alejandro Baviera, que recorden com “Chitty chitty bang bang” i “Cars” són pel·lícules que marcaren la seua infància i les dos relacionades al món de les carreres. I amb Cars arribem al món Disney, indiscutible creador d’il·lusions i de pel·lícules que encisen als més menuts. Així Maria Andreu destaca “Tod y Toby” i el seu missatge d’amistat. Altra Maria, en este cas González ens conta com “Peter Pan” i el seu ideal de ser sempre una xiqueta és un meravellós record. En esta mateixa línia Sheila recorda a Mussafa i el seu “El Rey León” i Amina mai oblidarà la força de voluntat de “Rapunzel”.

I, sí, acabem amb l’aportació de les tres falleres més menudes, i amb dos d’elles tornem a viatjar al món Disney, perquè a Aria Palao li encanta “La Bella y la Bestia”, el seu elegant vestit i la màgica conversió de la Bestia en príncep, i Anna Requena ens explica que hi ha monstres molt simpàtics de la mà de la pel·lícula “Monstruos S.A” i la bondad de Sulley. Però com nos sols de Disney s’alimenten els nostres menuts, Emma Requena ens conta com li encanten els superpoders de “Wonder Woman”, l’heroïna que amb la seua valentia i intel·ligència lluita per salvar el món.

Este és el nostre regal per a Oscar, mostrar-te la felicitat que hem trobat davant d'una pel·lícula, agrair-te per fer-nos partícips de meravellosos viatges imaginatius on es demostra que el vostre objectiu d'entretindre s'ha complit a la perfecció.

Moltes gràcies món del cine, per tots estos moments de felicitat i entreteniment que ens heu regalat!!!

- No el lliges ara, guarda-te'l i quan estigues a Hollywood ja el lliges i així fem que no ens oblidés mai - li va dir Maria.
- Oblidar-vos? Impossible. Tot el que m'heu regalat és molt més del que jo me merec. Vaig vindre per a una vesprada i he passat uns mesos inoblidables. Mai vos oblidaré - va respondre Oscar al temps que els tres menuts l'abraçaven.

La crida de Jorman a Maria i Pablo va separar als tres amics i era el signe que la cremà era imminent. En un moment de distracció mentre Maria i Pablo anaven cap a la falla, i la resta estava pendent de agafar un bon lloc per vore la cremà, Oscar va decidir desaparèixer per no vore la cremà, i amb una frase molt cinematogràfica va acomiadar-se: "Sempre em quedarà la plantà".

El foc va fer la seua feina, va convertir en cendra tot un homenatge al cine, donant pas a una nova il·lusió, però el que mai pot fer el foc és esborrar els records gravats al cor de tots els xiquets i xiquetes de la comissió i especialment, de Maria, Pablo i Oscar.

Enguany estarem molt pendants de la Gala dels Oscars del 27 de març, perquè ens ha dit un ocellet que al discurs inicial Oscar va fer l'ullet a la festa de les falles, perquè falles i cine, cine i falles, tenen molt en comú, sobretot si van de la mà de la màgia i la il·lusió.

Vos esperem a tots en l'estrena de la nostra falleta "Càmera Acció"!!!

SOLUCIÓ PROVES

PROVA 1

Acolorir el dibuix i comptar que hi havien 6 ocells.

PROVA 2

1. Cine Cervantes
2. Cine Montercarlo.
3. Cine Avinguda
4. Cine Liceo
5. Torrent Decine
6. Cine Las Américas.

PROVA 3

1. Star Wars (1977)
2. ET (1982)
3. Sonrisas y Lágrimas (1965)
4. Mary Poppins (1964)
5. El Rey León (1994)
6. Titanic (1997)
7. La Bella y la Bestia (1991)
8. La Vida es Bella. (1998)
9. West Side Story (1961)
10. La la land (2017)

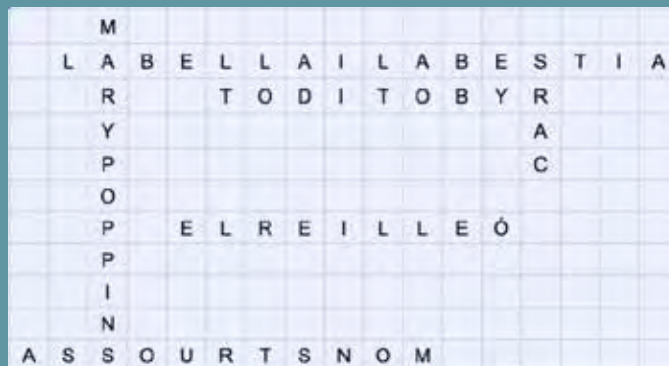
PROVA 4

1. Matmata, Tunisia (Star Wars)
2. Granges del poble de Waikato Nova Zelanda (El Señor de los Anillos)
3. Temples de Angkor, (Lara Croft)
4. Parc Nacional Forestal Zhangjiaje Xina (Avatar)
5. Castell de Neuschwanstein, Baviera, Alemanya. (La Bella Durmiente)
6. Borana, Kenya (El Rey León)
7. Cataractes Sant de l'Angel Veneçuela (Up)
8. Castell de Chillon, Suïssa (La Sirenita)
9. Mont Saint Michel Normadia (Enredados)

PROVA 6

1.	Frozen	10.	Piratas de les galletas
2.	Coco	11.	Hulk
3.	Miércoles	12.	Harry Porter (II)
4.	Aurora	13.	Monstruo de les galletas
5.	Harry Potter	14.	Wonder woman
6.	Los Increíbles	15.	Spiderman
7.	Planeta 54	16.	Atrapa la bandera
8.	Trolls	17.	Sisi Emperatriz
9.	Bella		

PROVA 7

PROVA 8

- "Algunes vegades el camí correcte no és el més fàcil" (Pocahontas)
- "Jo no estic boig, la meua realitat és diferent a la teua" (Alicia en el País de las Maravillas)
- "Eres més valenta del que creus, més forta del que sembles i més intel·ligent del que penses" (Winnie de Pooh)
- "Fins a l'infinit i més enllà" (Toy Story)
- "Si hi ha una cosa que ningú ha pogut comprar amb diners esta és el moviment de la cua d'un gos" (La Dama i el Rodamon).
- "No és possible que un món que fa tantes meravelles siga tan dolent" (La Sirenita)
- "Si en parlar no has d'agradar, et serà millor callar" (Bambi)
- "La bellesa s'està a l'interior" (La Bella y la Bestia)
- *Hakuna matata! Viu i sigues feliç" (El Rey León)
- "Salacadula, chachicomula, bibidy babidy bu". (La Ventafocs)
- "Superrcalifragilisticoespialidoso". (Mary Poppins)
- "Un vertader heroi no es mesura per la grandària de la seua força, sinó per la força del seu cor". (Hércules)

